

Menyasszonybucszató/Berzence/

Keeves vendégsereg! Reám hallagassatok,
A menyasszony helyett szólani én fogok.
Itt van a pillanat, melyben búcsút veszek a szülői háztól,
Bárhogy fáj a búcsu, azért el kell válnom.
Búcsúm első szava tiéd édesanyám.
Áldjon meg az Isten, felnevelő dajkám,
Nem felejttem soha a sok virrasztásod,
Mert fáradtál, miattam aggódtál,
"ocsásd meg jó anyám a sok rosszaságom,
"elylel szivedet oyl sokszor megbántottam.
Kivánom, az Isten még soká éltesse,
Több öröme legyen felnőtt gyermekedben.
Kedves édesapám! Tőled is elválok,
"öszönöm néked is atyai jószágod.
Fáj nagyon a válás, de egy a vigaszom,
Hogy atyai tanácsért hozzád fordulhatok.
Bocsásd el jó atyám, add rám áldásodat,
Szeresd továbbra is hűséges lányodat.
búcsuzom tőletek kedves testvéreim,
Váljunk el békében, igaz szeretetben,
Kedves rokonságim, szomszédaim, barátnőim!
Hozzátok is szólnak búcsuzó szavaim,
Az Isten áldását kérem reátok,
Boldogság és béke legyen veletek .
Búcsúm befejeztem, indulhatunk szépen
Az Isten áldását kérni e frigyre,
Hogy soká éltesse az ifu párt
Igaz szeretetben és hűségben.

Ez a lábom ez, ez, ez,
Jobban járja, mint emez.

Ahun vettem három házat,
Hol az asszony megbabázhathat.

Gyűjjön meg a jobb eszed,
Add ide a csöcsödöt.

Az imént a kertben jártam,
Nyoszoló lányt pisálni láttam.
Kért, hogy ne szóljak senkinék,
Vacsora után megfogja a pöcsömet.

Járjad lábam, járjad most,
Nem parancsol senki most.

Kinek máma nincs kedve,
Annak nincsen esze se.

Menyasszonynak kék a szeme,
Ellenzőben jár a keze.

Siómaros, Moher István, 1908.

Kis kilincs, nagy kilincs,
A vőlegénynek farka nincs,
Ha őneki farka volna,
A menyasszony nem búsulna.

Marcali, Böröcz István, 1896.

Eressz neki, Pereszneki,
Rosseb tudja, mi kő neki.

Tapsony, Laskai Miklós, 1920.

Az én lábom sültkrumpli,
A táncot nem bírja ki.

Hódoshát, Horváthné, Kesztyüs
Örzse, 1898.

Gyertek lányok, ti Csurgói lányok,
Menjünk a temetőbe,
Ássuk meg hát, sejt, de ássuk meg hát
A sirunkat előre,
Ássa meg már, ássa meg hát *Szerelm*
Minden lány a magáét,
Ne szeresse, sejt, hogy ne szeresse
Egyik a másikáét.

Csurgó, Borbély Teréz, 1913.

Kocsira ládám, kocsira párnát,
Magam is fölülök,
Egy szegény ember
Megy vándololni,
De nincsen jókedve.
Süss neki rétest,
Főzz neki levest,
Hadd legyen jókedve,
Süttem is neki,
Főztem is neki,
Lett is ám jókedve.

Marcali/Sármellék/, Belovári András, 1893.

2-3. péld. ± protokoll

Torvaj:Lakodalmi köszöntőkKvasznicza Gyuláné
44 éves.

Minnyájan vigaggyunk a menyasszonyunkért,
 Mit a minapában a vőlegény megkért.
 Adjanak urajim az asztalnál egy kis iért,
 A vendégek számára a leves idejért.

Pörkölt bemozásakor

Magyaroknak híres eledele,
 Őt tartalmaz tál van belőle tele.
 Irigy ránk a német, asszony és a férfi,
 Mert a készítését soha meg nem érti.
 Csárga irigységét vidéman nevetjük,
 Ezen pörkötlet vigan meg is esszük.

Bor beköszöntése

Mikor Nójé apánk a zisten parancsára
 a vízözön előtt futott a bárkába,
 Minden állatfajból, növényből egyet vidt,
 Hogy a vész utánne nélkülözzön semmit.
 Am a legbölcsebben mégiscsak azt tette,
 Hogy a szőlőtökét el nem felejtette.
 Neki köszönhetjük, hogy a bort ismerjük,
 amelyből erónket, kedvünket merittyük.
 Urajim, tölcünk a pohárba,
 Igyunk Nójé apánk emlékére mána.
 Hogy szőlőt természetett, legyen érte hála
 Neki köszönhető szívünk vigassága.

Hus beköszöntése.

Kiki köszörülje meg jól a kését,
 Ler peccsenyét hoztunk, mégpedig sokfélét.
 Magazán monthatom, aki eszik ebből,
 Ment a hentesmester úgy meghizik ettől.
 Kik peccsenyét esznek, mind sikájig élnek,
 Ösejink is ettől lettek ojan vének.
 Mivel a peccsenyét minden szerettték,
 Utánna torkukat borral öblögették.

Törta beköszöntés

Szép menyasszony asszony
 eszt a zajándékot készítette otthon.
 Két keze sütötte, el is készítette,
 Tessék hát minnyájan vegyenek belőle.

Im itt az asztalon van egy ürestányér.
 Én kezdem a táncot, a többi még ráér.
 Te meg cigány huzád rá az új házaspárér.

Levesbeköszöntő

Levest hoztam, még pedig porcelán-tálba.
 Egyenek uraim-kivánom-jó étvággyal.

Husbeköszöntő

Sült peccsenyét hoztam,
 de sokat imádkoztam,
 mire behozhattam.
 Ez a sertés azért
 nyöszögött tejjes életébe,
 Mert nem vót szerepe még
 ilyen vendégségbe.

Borbeköszöntő

Jó kis bort hoztam,
 Sokat imádkoztam,
 Hogy el ne ejtsem
 nagyon imádkoztam.
 Igyanak uraim
 Ezen édes borból.
 Mert lehet, hogy két óra múlva
 savanyóbbra foedul.

Menyasszonyköszöntő

Kedves menyasszonyunk!
 Látom, hogy ott ülsz
 a vőlegény mellett.
 Zsebbe van a kezed.
 Ne busulj, elmegyünk mink innent
 Lehet aztán enyelegni eleget.

Gyermek kiolvasó

Egyedem-begyedem cugadom bé.
 Ábri-fábri dominé.
 Ékusz-pókusz bugyborékusz,
 Ajer-pájjer bumm.

Káposztabeköszöntő

Hajjunk szót urajim!
A paradicsomkertből csak imént érkesztem,
A gyönyörű kertnek gyümölcséből ettem.
Mivel hogy ottan soká kertézkettem,
Szép fejeskáposztát bőven természettem.
Káposzta és száрма az étkek vezére,
remes magyar hazánk, országunk színe.
Még kirájoknak is gongya van erre,
Áldott föld, ahol terem gyümölcse.
De most már nem dicsérem, dicsérje meg magát,
Mer belevágtam huszonnégy disznónak elejét, hátujját.
Keressen meg benne ki-ki fülét, farkát,
Menyasszony meg a vőlegény farkát...Ejen!

menyasszonykikérő

1.vőfény

Szerencsés jónapot agygyon a zuristen!
Hálát adva e napra felvirrattunk éppen.
Megjött már a zóra, midőn magzaty tyuknak
Az oltárhoz köll lépni, mint szép menyasszonyunknak.
E járatba jöttünk tehát e hajlékba,
Hogy elvezessük őt a zistenházába.
Kérjük azért szépen a kedves szülőket,
Hogy engegygyék utra kedves szülőtytyüket.

Esküvőre való bucsuztatás

2.vőfény

Tisztelt háznép! Halljunk egy pár bucsuszót,
Mielőtt itt hagynánk e tisztelt házat.
Mert illő, ha utrav indulunk, isten, ember előtt
hiven beszámolunk.
Szép menyasszonyunk is e módon szólna,
Ha szívérzelmétől most szavához jutna.
Elmondom tehát, mit elméje gandul,
Ijenformán volna, látom bus arcárul.
v Örömmel virradt föl ez a boldog reggel,
Örömmel üdvözlöm ártatlan szívennel.
De a kedvemet most nagy bánat fogja el,
Mert a házasságnak utjára lépek fel.
Hogszu az én utam, melyre most indulok,
Ezért o istenem tehozzád fodulok.
Tőled bugó szívvel kegyelmet esdeklek,
Mert segélt és áldást csak tőled nyerhetek.
El ne hagyj e nehéz sorsomba,
Szent fijaddal együtt áj mellettem nyomba.
Mert ma váltózik át életemnek utytyam
Vagy sirig örömré, vagy örökös bura.
Azért ó istenem ne hagygy el, légy velem,
Bocsás meg ellened elkövetett vétkem,
Add hogy legyen boldog az én páros életem,
Édes Jézus kérle, holtig maragy velem.
Most hozzátok fordulok kedves jó szüleim,
rokonaim, testvérejim.
Kisérjetekek ti is az istenházába,
Kérjetekek értem a zistent imátkozva,
Hogy bő áldásás agygya szent házasságomra,
Indujjunk el a szntháromság nevében,
E nehéz utamon vezérejjjen isten.

menyasszonybeköszöntő

1.vőfény

Szerencsés jónapot agygyon a zuristen!
Szerencsésen vittük nagy dolgunkat végbe.
Legyen a zuristen vezérünk mindenbe,
Ami még hátra van, várjuk végit szépen.
Vájjék a zúj párnak szent eskütétele,
Lelküknek örök javára, üdvére.
Turbékojjanak aszerelembe. Ejen!

Vacsora beköszöntő

Hajjunk szót urajim!

Szerencsés jóestét kívánok mindennek!
E mennyegzős házban egybegyült vendégnek,

Hozzám tartozandó jámbor legényeknek,
Ide beszorított szép, kedves szüzeknek.
Köszöncsük a zistent bejövetelekünkbe,
Szerencséssek legyünk ezen esztendőbe.
Vig öröm és áldás szájon a szívünkbe,
Nemes magyar hazánk legyen csendességbe.
Legyen csendességbe, legyen békeességbe,
Gyapogogyék egyre hirbe, dicsőségbe.
Mer nincs e hazának a világon párja,
Isten kalapjának ez a bokrétája.
Még rebegő nyelvem szárnyára eresztem,
Előbb szemejimet az égre emelem.
Onnéd várok áldást szép magyar hazánkra,
Szép magyar hazánkra, e nagy társaságra.
Várjuk azokat is kik itt nincsennek,
Nagy dolguk mijatt el nem jöhettek.
Addig a szép vendég mulatgassac magát,
Lassu és friss táncra igazgassa talpát.
Tugygyák aszt urajim, hogy nem sokat tanultam,
Az oskola előtt gyakran elfutottam,
De hébe-korba mégiscsak befordultam,
Igy csak valamibe beleokoltam.
Orvendjetek ti is szüzek, szüzvirágok,
Mint tavasszal zöldelő almafa ágok.
Tugygyátok midnyájan, jó kedvembe vagyok,
Hip-hop muzsikások ne szunnyadozzatok.
Nosza muzsikások ne szunnyatkozzatok,
Nevetek is tudom, nagyhirűjek vagytok.
Vig nótátok mellett egygyet had ugrom.
Indítottom is ijen lépésre lábamat,
El is fordítottom csendessen magamat.
megnézem a konyhán drága szakácsnémat,
Elkészítette már a csokoládémat.
Asz kijáltya szám, legyetek csendessen,
Elvégeszhessem dolgomat rendessen.
Annak szolgálok én e házban szivessen,
Ki békében mulat és becsületessen..Éjen!

2.vőfény

Hajjunk szót urajim!
Szerencsés jóestét agygyon a zuristen!
Áron mennyegzőből küldöttem tinéktek,
Isten akaratából érdemes vendégek.
Akarjátok tudni idejöttem célját,
Jelentem tinéktek isten akaratát.
Mikor Krisztus urunk lakodalmat tartott,
Sok tanítványival, vig mulatságba volt,
Mivel a mullacság neki is megtetszett,
Azért rendelt mi zidünkbe is ijet.
Szüzek, szüzvirágok mind mellém ájjátok,
Mert én fija vagyok hires Atillának.
Karján nevelkettem szép Lubercijába,
most is harmada enyém országának.
Nemde urajim derék legény vagyok?
Arcám is, mint a kikirics ugy ragyog.
Ismernek engem urak és hadnagyok,
Tugygyák, hogy Atilla hires fija vagyok.
Azér tehát lányok rajtam kapjátok,
Mer én a zországba hires legény vagyok,
Koszoruslányok szeretem a bort.
No lelkem agygyatok, mert ha nem aatok,
Mesterséget tudok:ördögöm van, s egygyet
magamhoz csábítottok,

Csókot adok pirosajkára szépen,
 Ugy megragad nálam, mint madár a lépen.
 Már innom is attatok angyalok,
 Utánnatok is sokat fárattam, tuggyátok.
 Maj szerzek nektek is egy ojt igaz társat,
 Lápással sem birtok találni mássat.
 Látják urajim, a zasztal megterítve,
 kés, tányér, villa, kanállal, ékitve.
 Jönnek majd az étkek minnyáján sorjába,
 Ez a sok legénység nem áll itt hijába.
 Nehogy a zasztalnál az étel meghűjön,
 És a fölmelegítés dologba kerüjjön,
 Tessék urajim hejre telepedni,
 A muzsikásoknak kell maj meregetni.
 méltó hát itt, hogy az öröm terjegygyen.
 Ételbe, italb testünk részt vehessen.
 Ne féjjen senki, hogy rosszat fog enni,
 Mer a gyomrát itt el nem rontja senki.
 Vőfények érkeznek hires Perzsijából,
 követek küldöttek hozzátok Sittyából.
 Utánnam érkeznek megtárhelt tevéjim,
 Most majd előkerülnek pompás étkejim.
 Az első tál étel lessz bagó-nyerítettés,
 Utánna jön a kemence-nyögés,
 Csirák-ordáttás, borjubógés,
 Végre érkezik egy üres kocsizörgés.
 Egy öreg sündisznó leszén bepácolva,
 Egy beteges bolha lessz a nyársra huzva.
 Sütt pecsenye hejett egy nagy fejsze foka,
 Háromszáz esztendős kerekének agya.
 Képosztás hus leszén hasas-szalonnával,
 egy kifőtt pujkának combja riskásával.
 Ha tudom, ide behozom, jóízűjen megeszik,
 Készülnek az étkek, sűt-föz aszakácsné,
 Jól. ért ám mindenhez, jobban, mint a papné.
 Tuggyá jó étkeket kavargatnyi,
 De tuggyá a boroskancsót is hajtogatnyi.
 No de mos már nem tréfálok, megyek a konyhára,
 Sok jó étkeknek drága illatára.
 Maj megéjtek minnyájuk láttára,
 Hogyha előbb nem, Szentgyörgynek napjára... Ejen!

Levesbeköszöntő

Behosztam az első tál ételt,
 Jó megfőzettem, jó megsózatam,
 Sokat inátkosztam, hogy el ne essek.

/Erre alábast fődhöz vákta és mindenki főkapkotta a cserepeket, egy-egy
 kis darabot eltett magának emlékebe ebbe a cserépbő. Akkor az 1. vőfény
 visszamenet akonyhára/

Hajjunk szót urajim!
 Ismét megérkesztem, de nem üressen jöttem,
 Étellel terhálve vagyon mind a két kezem.
 De mijelőtt hozzányulnék a kanálhoz,
 előbb buzgó szivvel hálát agygyunk az urnak.
 De hogy mostan itten hosszan ne papojjak,
 Forru táltó sebeket ne kapjak,
 Kezemből vegyék eszt a forró tállat,
 Mejet a zujjaim már tovább nem állnak.
 Még ahátam mögött vagy husz legény vagyon,
 Annak is kezét sűti igen nagyon.
 Ne tántorogygyék hát előttem senki,
 mertanyakát hamar leforrázom neki.

Albucsuzó

Megkapta a zujj pár immár a záldást,
Egész éjje ittuk rejá a zádomást.
Most, hogy regge vagyon már haza jindulunk.
A boldog házasoktól szépen bucsuzkodunk.
Turbékoljanak ők galambok módjára,
Szaporoggyanak is jövő ijjentájta.
Akkor jövünk osztán maj keresztellőre,
Megin jól mulatunk, monhatom előre.
Ez lessz a legszebb nap ezen a világon,
Addig a zuristen minnyájukat álgyon.

menyasszonykikérő

1.vófény

Szerencsés jónapot agygyon a zuristen!
Hálát adva e napra felvirrattunk éppen.
Megjött már a zóra, midőn magzat tyuknak
Az oltárhoz köll lépni, mint szép menyasszonyunknak.
E járatba jöttünk tehát e hajlékba,
Hogy elvezessük őt a zistenházába.
Kérjük azért szépen a kedves szülőket,
Hogy engegygyék utra kedves szülőtytyüket.

Esküvőre való bucsuztatás

2.vófény

Tisztelt háznép! Halljunk egy pár bucsuszót,
Mielőtt itt hagynánk e tisztelt házat.
Mert illő, ha utrav indulunk, isten, ember előtt
hiven beszámolunk.
Szép menyasszonyunk is e módon szólna,
Ha szivérzelmétől most szavához jutna.
Elmondom tehát, mit elméje gondol,
Ijenformán volna, látom bus arcárul.
v Örömmel virradt föl ez a boldog reggel,
Örömmel üdvözlöm ártatlan szivemmel.
De a kedvemet most nagy bánat fogja el,
Mert a házasságnak utjára lépek fel.
Hogszu az én utam, melyre most indulok,
Ezért o istenem tehozzád fodulok.
Tóled bugó szivvel kegyelmet esdeklek,
Mert segélt és áldást csak tóled nyerhetek.
El ne hagyj e nehéz sorsomba,
Szent fíjaddal együtt áj mellettem nyomba.
Mert ma váltózik át életemnek utytyam
Vagy sirig öröme, vagy örökös bura.
Azért ó istenem ne hagygy el, légy velem,
Bocsás meg ellened elkövetett vétkem,
Add hogy legyen boldog az én páros életem,
Édes Jézus kérle, holtig maragy velem.
Most hozzátok fordulok kedves jó szüleim,
rokonaim, testvérejim.
Kisérjete ti is az istenházába,
Kérjétek értem a zistent imátkozva,
Hogy bő áldásás agygya szent házasságomra,
Indujjunk el a szntháromság nevében,
E nehéz utamon vezérejjen isten.

menyasszonybeköszöntő

1.vófény

Szerencsés jónapot agygyon a zuristen!
Szerencsésen vittük nagy dolgunkat végbe.
Legyen a turisten vezérünk mindenbe,
Ami még hátra van, várjuk végit szépen.
Vájják a zj párnak szent eskütétele,
Lelküknek örök javára, üdvére.
Turbékojjanak aszerelembe. Ejen!

Vacsora beköszöntő

Hajjunk szót urajim!

Szerencsés jóestét kívánok mindennek!
E mennyegzős házban egybegyült vendégnek,

Hozzám tartozandó jámbor legényeknek,
 Ide beszorított szép, kedves szüzeknek.
 Köszöncsük a zistent bejövetelegünkbe,
 Szerencséssek legyünk ezen esztendőbe.
 Vig öröm és áldás szájon a szívünkbe,
 Nemes magyar hazánk legyen csendességbe.
 Legyen csendességbe, legyen békességbe,
 Gyarapoggyék egyre hirbe, dicsőségbe.
 Mer nincs e hazának a világon pártja,
 Isten kalapjának ez a bokrétája.
 Még rebegő nyelvem szárnyára eresztem,
 Előbb szemejimet az égre emelem.
 Önnéd várok áldást szép magyar hazánkra,
 Szép magyar hazánkra, e nagy társaságra.
 Várjuk azokat is kik itt nincsennek,
 Nagy dolguk mijatt el nem jöhettek.
 Addig a szép vendég mulatgassac magát,
 Lassu és friss táncra igazgassa talpát.
 Tugygyák aszt urajim, hogy nem sokat tanultam,
 Az oskola előtt gyakran elfutottam,
 De hébe-korba mégiscsak befordultam,
 Így csak valamibe beleokoltam.
 Orvendjete ti is szüzek, szüzvirágok,
 Mint tavasszal zöldelő almafa ágok.
 Tugygyátok midnyájan, jó kedvembe vagyok,
 Hip-hopp muzsikások ne szunnyadozzatok.
 Nosza muzsikások ne szunnyatkozzatok,
 Nevetek is tudom, nagyhirűjek vagytok.
 Vig nótátok mellett egygyet had ugrom.
 Indítottom is ijen lépésre lábamat,
 El is fordítottom csendessen magamat.
 megnézem a konyhán drága szakácsnémat,
 Elkészítette már a csokoládémat.
 Asz kijáltya szám, legyetek csendessen,
 Elvégezhessem dolgomat rendessen.
 Annak szolgálok én e házban szivessen,
 Ki békében mulat és becsületessen..Éjen!

2.vőfény

hajjunk szót urajim!
 Szerencsés jóestét agygyon a zuristen!
 Áron mennyegzőből küldöttem tinéktek,
 Isten akaratóból érdemes vendégek.
 Akarjátok tudni idejöttem célját,
 Jelentem tinéktek isten akaratót.
 mikor Krisztus urunk lakodalmat tartott,
 Sok tanítványival, vig mulatságba volt,
 Nível a mullacság neki is megtetszett,
 Azért rendelt mi zidünkbe is ijet.
 Szüzek, szüzvirágok mind mellém ájjatok,
 Mert én fija vagyok hires Atillának.
 Karján nevelkettem szép Lubercijába,
 most is harmada enyém országának.
 Nemde urajim derék legény vagyok?
 Arcám is, mint a kikirics ugy ragyog.
 Ismernek engem urak és hadnagyok,
 Tugygyák, hogy Atilla hires fija vagyok.
 Azér tehát lányok rajtam kapjátok,
 Mer én a zországba hires legény vagyok,
 Koszoruslányok szeretem a bort.
 No lelkem agygyatok, mert ha nem álltok,
 Mesterséget tudok:ördögöm van, s egygyet
 magamhoz csábítottok,

Csókot adok pirosajkára szépen,
 Ugy megragad nálam, mint madár a lépen.
 Már innom is attatok angyalok,
 Utánatok is sokat fárattam, tuggyátok.
 Maj szerzek nektek is egy ojt igaz társat,
 Lépással sem birtok találni mássat.
 Látják urajim, a zasztal megterítve,
 Kés, tányér, villa, kanállal, ékitve.
 Jönnék majd az étkek minnyáján sorjába,
 Ez a sok legénység nem áll itt híjába.
 Nehogy a zasztalnál az étel meghűjön,
 És a fölmelegített dologba kerüjjön,
 Tessék urajim hejre telepedni,
 A muszlikásoknak kell mej meregetni.
 méltó hát itt, hogy az öröm terjegygyen.
 Étélbe, italb testünk részt vehessen.
 De féjjen senki, hogy rosszat fog enni,
 Mer a gyomrát itt el nem rontja senki.
 Vőfények érkeznek híres Perzsijából,
 Követek küldöttek hozzátok Sittyából.
 Utánam érkeznek megtanult tevéjim,
 Most majd előkerülnek pompás étkejim.
 Az első tál étel lessz bagó-nyerítettés,
 Utánna jön a kemence-nyögés,
 Csirek-ordáttás, borjubögés,
 Végre érkezik egy üres kocsizörgés.
 Egy öreg sündisznó léssen bepácolva,
 egy beteges bolha lessz a nyársra huzva.
 Sütt pecsenye hejett egy nagy fejsze foka,
 Háromszáz esztendő kerekének agya.
 Képosztás hus léssen hasas-szalonnával,
 egy kifőtt pujkának combja riskásával.
 Ha tudom, ide behozom, jóízűjen megeszik,
 Készülnek az étkek, süt-főz aszakácsné,
 Jól. ért ám mindenhez, jobban, mint a papné.
 Tuggyá jó étkeket kavargatnyi,
 De tuggyá a boroskancsót is hajtogatnyi.
 No de mos már nem tréfálok, megyek a konyhára,
 Sok jó étkeknek drága illatára.
 Maj megejelek minnyájuk láttára,
 Hogyha előbb nem, Szentgyörgynek napjára...Ejjen!

Levesbeköszöntő

Behosztam az első tál ételt,
 Jó megfőzettem, jó megsóztattam,
 Sokat imátkoztam, hogy el ne essek.

/Erre alábast fődhöz vákta és mindenki főkapkotta a cserepeket, egy-egy
 kis darabot eltett magának emlékebe ebbe a cserépbő. Akkor az 1. vőfény
 visszamenet akonyhára/

Hajjunk szót urajim!
 Ismét megérkeztem, de nem üressen jöttem,
 Étellel terhelve vagyom mánd a két kezem.
 De mijelőtt hozzányulnék a kanálhoz,
 Előbb buzgó szívvél hálát agygyunk az urnak.
 De hogy mostan itten hosszan ne papójak,
 Forru táltó sebeket ne kapjak,
 Kezemből vegyék eszt a forró tállat,
 Mejet a zujjaim már tovább nem állnak.
 Még ahátam mögött vagy husz legény vagyon,
 Annak is kezét süti igen nagyon.
 Ne tántorogygyék hát előttem senki,
 mert nyakát hamar leforrázom neki.

Itt tehát a leves,mejst adott jó hus,
Azért a szive senkinék ne legyen bus.
Nosza muzsikások,szójon hát a vig dus,
Ezzel díszértessék az ur Jézus Krisztus...Ejen!

Husbeköszöntő

Hajjunk szót urajim!
Gyöngé bornyuhus,mit hozok tormával,
Csak harminc tavasszal járt a zanynyával.
Gyengesége mijatt szénát nem ehette,
Szegény gyöngé állat csak a korpát lelte.
Ezért atormájér jó sokat fárattam,
Magyarországnak jó részét bejártam.
Eszt akeveset is a marostóbe ástam,
Szerencsémnek tartom,hogy rejá találtam.
Ez asztán az étel,magyarnek való,
Németnek a torkánakadó.
Jó medicina,ugye öcsém Pista?
Ki ebből eszik,nem lessz cucilista.

Házasságköszöntő

Hajjunk szót urajim!
Mi ja házasság?Világi párosság.
Aki csak próbálta,vagy pedig vizsgálta,
Ime erre mindenki aszt mongya ki okos,
Hogy szegén legénnek házassonni bajos.
Annak a legénnek ugyan még nem csoda,
Aki a maga fejtől eszt mind nem tuggyá.
De a zasszony maj néki tuttára agygya,
Hogy mi köll néki,egy szállig elmongya.
A gazdasszonnak elősször köll tűzhej,
Wert ha ez nincs,nagyon könnyen hagy el.
Szobára,konyhára legyen elég butor,
Es ijen nemü,ami csak szükséges.
Mivel ha az asszon lát ebbe szükségét,
Nem ülhet senkivel vidám vendégséget.
Duzzog,dörmög asztán ökelme urára,
Hogy a menykő hozta őtet a nyakára.
Hogy tehát eszt kerüld,és a kedvét kerezd,
Mindeneket végy,hogy gondját elvezsd.
Seprő,ruka,kefe és még bőröstáska,
Mángorló,sótartó,metola és rokka,
Fali cifra tükör,szobába szék,asztal,
Toll,ágy,láda,karszék jó puha vánkossal.
Teleöveg jóféle ecettel,inyeival,
Több jószagu kenettel.
Házad előtt,ha lát járnai zsidót,
Ime ugy hajt,uyg tuszkol ki,mint a tatár.
Hogy végy kendőt,gyüszüt,ládára lakatot,
Ijnenüt,meg tütüt.
Vássára köll mennédmer kerget az asszony,
Kell kapca,timpli,cipellő,
Máx Sejem kszkknéx vagy má szinü keszkenő,
Ez asztán barátom az igazi bökkenő.
Sok kis és nagy fazék,bögre szürke tál,
Hidd meg aszt barátom,hogy nagyon megrostál.
Pohár,sütőlapát,tökgyalu,,pemet,
Igy mindezeket sem termi ém a szenet.
Nöde kell ém ezen felül sajtár és tekenő,
Rézlábas,vaslábad,üst és serpenyő,
Levesmerő fényes réz,vasnyelü kanál,
Sótartó,más eszköz,lógjon akonyha falán.
Ja de a szobának,sokkal több kell,mint a konyhának.

Nem is szóllottam aranyos képekről,
Agyterítőkről, meg ijnemeikről.
Mer amit elmontam, ez is elég baj,
Azonban még hátra is maradt egy nagy jaj.
Mondanám is nem is, igazán általom,
De utojjára is el nem titkolhatom.
mi türes tagadás arra is kell menni,
Hogy a zuj asszonymnak bölcsőf is kell venni.
Ebből áll röviden a házasság, párosság,
Aki csak próbálta, az mindig megtalálta.
De azért angyali szüzek örvendjete,
Kik testi szépségnek köszöntök örvendjete,
Galambszelid legyen szerető szivete,
Ezen szállásomaon ne szomorkogygyatok,
Hogy a farsangból kimarattatok?
Jön a másik is, lesz benne xxi részete,
Lesz legény, kivel maj megsküthettek.

Husbeköszöntő

Hajjunk szót urajim!
Ismér megérkesztem, nem jártam hiába,
Oj jó étket hoztam valójába,
Mej első eminus az étkek sorába.
Ezen eledelér nagy próbát is tettem,
egy szilaj bikával két nap vezettem.
Kicsinybe mult fogam, hogy ott nem felettem,
De oad se neki, csak hogy legyöztem.
Tessék hát urajim, vegyék el kezembül,
Jó nagy darabokat metéjjenek ebbül.
Bort is igyék ám rá, aki eszik ebbül,
Mert ha nem iszik rá, nagy foga n8 ettül. Éjen!

Kásabeköszöntő

Hajjunk szót urajim!
E tálba párolog a jó izletes kása,
Mire szót monygyák, az isten áldása.
Husfélével van tele, nincsen ennek mása,
Ki tehát nem eszik, saját kárát lássa.

/Utánna következett a kásapénz szedés, a szakácsné ráterített egy nagy lepedőt magára, bekötötte a kezét, sántított, rászta a kanalat, remegett a keze. Beköszönti az első főfény: /

Hajjunk szót urajim!
Kedves násznagy urak, szomorú hír vagyon,
Szegény szakácsnének keze sebes nagyon,
Amint odakint a kását kevergette,
Jobb kezét a tűz szörnyen megégette.
De annál is nagyobb, mer sántais lábára,
Mert a kása kifröccsent mind a tiz ujjára.
Azért hát urajim bugyellárist nyissanak,
Kis bankót, nagy bankót tányérre rakjanak.
Néki orvosságra pntt agygyanak,
Hogy mérges sebeji hamar begyógyuljanak.

Agygyatok a szegénnek,
Szegény apátlan, anyátlan árva,
Ki a sötétbe nem lát.
Agygyatok a szegénynek,
Szegény apátlan, anyátlan árva,
Ki hasra esett a sárba.

Káposztabeköszöntő

Hajjunk szót urajim!
A paradicsomkertből csak imént érkezem,
A gyönyörű kertnek gyümölcséből ettem.
Mivel hogy ottan soká kertézkettem,
Szép fejeskáposztát bőven termesztettem.
Káposzta és száрма az étkek vezére,
Nemes magyar hazánk, országunk színe.
Még kirájoknak is gongya van erre,
Áldott föld, ahol terem gyümölcse.
De most már nem dicsérem, dicsérje meg magát,
Mer belevágtam huszonnégy disznónak elejét, hátujját.
Keressen meg benne ki-ki fülét, farkát,
Menyasszony meg a vélegény farkát...Ejen!

Menyasszony búcsúztató

Aljon meg egy percre a nóta, a zene
Tekintsen most erre mindenkinek szeme
Mert nagy dolog az, ami itt történik,
Melyhez hangos jókedv igazánnem illik
Ez ünnepélyes felejthetetlen pillanat
Mely e rövid életünkbe egyetlen egy akad.
Mely tele van vízzel, fénnel, erdők szép dalával
A színpompás tavasz ezer illatá val
Melyet a káprázat ködébe varázsol
E hófehér ruha és menyasszonyi fátyol.
Betakarja lágyan az ifju lány testét
És mond neki halkán sok-sok édes mesét
Elhagyva a leány élet tiszta szép várát
Itt e házban, hol a szerelem vert tanyát
S két ifju szív hurjain zengi himnuszát.
Most nagy utra készül és mielőtt indulna
Látja, hogy önti el a könnyek fátyola
De fájdalom mellett nagyobb boldogsága
Mai nap talál rá igazán párjára.
E két ifju lélek, nézzétek szemüket
Egymásnak adják ma szívüket, lelküket.
Isten szent házában hangzik majd el halkán
Isten úgy segítjen örömben és bajban
Egymás kezét fogva egy életen által
Két szerető lélek mindig együtt jár majd.
Szavak helyett többet beszél az ő tekintete
Mert eszébe jut a kedves szülők sok-sok szeretete.
Szüleimnek szól most az üzenet
Köszönöm kedves szüleim a felnevelésemet.
Áldja meg az isten minden lépésteget
Áldott jó lezetek, mely segített, vezetett.
Szóval oktatottok mindig kedvesen
Ha el is megyek azért a lányotok leszek.
Drága testvérem most tehozzád fordulok
Pár szóval tetőled is szépen elbúcsúzó.
Es most jöjjetek el mind kiket szerettem
A szent esküvőre a templom szentélyébe.
Küldjétek majd fohászt az eget urához
Ki kicsinyfészkünkbe sok boldogságot hoz
Szeretet lesz életünk igaz boldogsága
Ezt adja meg nekünk Isten szent áldása.

A leves beköszöntése

Itt az első tál étel uraim behoztam! Hogy el ne ejtsem nagyon vigyáztam. A szakácsnékkal összebarátkoztam, jól megfűszereztettem és meg is sóztam. Ebben az ételben van sok baromfi lábba, mikkel kapargáltak sokszor a tilosba. De meg is adták ám az árát, mert eldarabolták a lábuk szarát. Örülök, ha a tálát viszem ki üresen, mert akkor tudom, hogy a vendégek gyomra nem marad üresen. Tessék hát t uraim étkezzenek szépen, széles jó étvágyat kívánok mindenkinek. Éljen!

A pörkölt beköszöntése

Ismét megérkeztem nagysokára, de merem mondani nem jártam hiába, mert olyan ételt hoztam valójában, amely első az ételek sorában. Ezen ebédért nagy próbát is tettem, két szilaj bikával hét nap verekedtem. Kis híján mult, hogy a fogam ott nem felejtettem, de oda se neki, csak hogy legyőztem. Nosza hevenyében a bőrét levettem, a fejét egyszerre nyakastól leszeltem. Ezt az eledelet abból készíttettem. Megvallom még én is szeltem. De mivel nem igen van ilyen izes étel, erre a magyarnak vizet inni vétek. Tessék hát uraim étkezzenek szépen, széles jó étvágyat kívánok. Éljen.

A sültthus beköszöntése

Itt hozok sültteket számtalan sok félét, ezért köszörülje meg ki-ki jól a kését, hogy el ne csorbítsa a tányérja szélét. Huzza rá a cigány rekedt hegedűjét. Nincs párja étkek közt a sült peccsenyének, mert ez vídamságot okoz az elmének. Ősapáink is azért voltak okosak és vének, mert jó berral és sült peccsenyével éltek. Tessék hát t uraim vegyék el kezemből a jó nagy darabokat metéljenek ebből. De bort is igyék ám aki eszik ebből, mert ha bort nem iszik megszomjazik ettől.

Sütemény beköszöntése

Itt van finom lisztből sokféle sütemény, nincs ebben sem mustár, sem kömény. Cukorral vegyítve nem is igen kemény, aki ilyenekkel él nem bántja a köszvény. Elhoztam végre a réteseket, mazsolaszőlővel telt édességeket. Tudom, hogy szretik az itt levő hölgyek, annál is inkább az öregek és öszek. Magyar konyháról való szép lányok sütötték, amikor a dobosnak fogát kiütötték. Cukros, mákos, diós mandulás és vajjas, porhanyós, ropogós s nem is égetthajjas. Eljünk tehát vele, hogy sokáig élhessünk, együnk is belőle, hogy kaxyx mennybe mehessünk. De ki erre bort gond nélkül iszik, egyenesen innen a menyországba viszik. Tehát erre mindenki gondosan igyék, nehogy közülünk az angyalok elvigyék. Kedves uraim, valamint a vomit méz mindjárt megkívánja az ember szemé, ha rá néz. Bátran lehet enni gyomornak nem nehéz, fogjon meg minden darabot kilenc kéz.

A bor felköszöntése

Ezen bornak zöld volt a levele s édes volt a leve. Kapásokkal veresgetett tőkécse, görbe vassal sanyargatott vesszőcske, tölgyfába töltögetett borecska, megyorófával összeköttetett hordócska. Ezen bor sziv vidámitó országpusztító, ruharongyító s ember belondító. Ugyan te bor, mond meg nekem, ha belőled többet iszok miért vagyok oly vakmerő? Ezért is igyunk az aranyszínű ércpintes borból, hogy kedvesünkhöz mehessünk, pedig már tegnap este is haragudottrám, hogy olyan borszagu volt a szám. S mert a bornak jó ize van, hát mésem volt az haszontalan. En erre azt feleltem, szégyellem, hogy ilyen haszontalant tettem. Szent kut verebé hadd ballagjon lefelé! Adjon isten minden jót, ami tavaly szüken volt, hegyen völgyön jó buzát.

Az új pár felkösztése

Vőlegény s menyasszony kik a mai nappal egygé lettek isten, s törvény előtt is szent fogadalmat tettek. hogy egymást asirig igazán szeretik az élet terheit közösen viselik. kívánom, hogy ahány szál fű a réten és ahány csepp eső esik a felhőből együtt, annyi boldog esztendőtl éljenek mindig vidámságban és örömben, Az örömszülőknak szivem azt kívánja, hogy szálljon szülői fejükre az isten áldása. Jó gyermekeikkel éljenek sokáig és láthassák boldogan, hogy nőnek unekáik. Násznagyuraméknak is szivemből kívánom, hogy sokáig éljenek ezen a világon. Legyenek boldogok, s a mai társadalom váljon örömlükre és teljesedjen vágyuk. Eltesse az isten leány seregünket kik édes csókkal tartanak bennünket. Eljenek sokáig szivemből kívánom, közülük választottam én is a hű párom Eltesse az isten e mennyegző hajléknak összes vendégeit, emberét, asszonyát, lányát, legényeit. Eljenek sokáig, míg el nem jutnak a mennyek örömébe. Eltesse az isten a muzsikásokat, adjon a szá mukra fehér cipőt sokat, és savanyu ízű habzó piros vizet, sok jó kedvű embert ki ferinttal fizet. Teljen a rajkóknak fonott kalács bőven, kik növekedjenek friss jó egészségben. Döglött malac helyett kövér hizott disznót, minden áldott nap egy tele pénzes zacskót. Eltesse az isten őket oly sokáig, míg a fejük egészen kopasszá nem válik. Muzsikáltassanak velük annyi nótát, hogy azn ujjuk mind elkoptassa a kótát.

Az új asszony bekösztése

Tisztelt násznagy uram! Egy csodat mutatok, amit ma nem láttak én azért jót állok és tessék elhinni, hogy igazat mondek, amit igen könnyen be is bizonyítok. Mert szép menyasszonyunk az előbb még leány volt, de tessék most megnézni hogy elváltozott. A haját nem látni nem is tudom, hogy hova lett, de annyi bizonyos, hogy a feje beköttetett. Tehát ezen vig társadalomban engedjék meg, mint új asszonyt résztvenni a táncban. Nosza primás a hegedű zendüljön, hogy az új menyecskének a füle megcsendüljön. Nem lá tok én átt egyet sem apá cát, járjuk el az új asszony táncát.

Bucsuztatás

Tisztelt násznép! Halljunk egypár bucsuszavat, mielőtt elhagynánk a szülői házat. Kedves menyasszonyunk is e mondó volna, ha a szíve érzelmétől most szavakhoz jutna. Elmondom én helyette, amit ő gondol, ilyen formában szólna, látom az arcáról: Örömmel virradt rám e szép reggel, örömmel üdvözlöm ártatlan szívemmel. Keblemet mostan boldogság fogja el, mert a házaselet utjára lépek fel. Hosszu az én utam, melyre most indulok, ezért hát teremő Istenem tehozzád fordulok. Ne hagyj el őh az életem folytán, szent fiaddal álj mellettem s vigyázz rám. Na változák meg életemnek utja, vagy hosszú öröme, vagy örök szomorura. Ezért hát teremő Istenem kérlek legyél velem, bocsájtásd meg ellened elkövetett vétkem. Hogy boldog lehessenek a házaseletben, teremő Istenem mindig legyél velem. Zeng bucsuszavam, hullanak könnyeim, mert tőletek válok édes jó Szüleim. Teremő Uristen! Világ teremője! Tekints le méltatlan, bűnös gyermekedre. Tekints le ezen jó és kedves szülőkre, harmatként áldásod szállítsd le fejükre. Akik által engem e világra helyeztettél és általuk engem szépen felneveltél. Most pedig számomra más utat jelöltél, a házaseletre engem segítettél. Most hozzád fordulok kedves Édesapám, nézzétek könnyeimtől mint borul el orcám. Mielőtt apai házadból kilépek, tőled, térdre hullva bocsánatot kérek. Kérlek ne haragudj rám, ha megbántottalak kérlek Édesapám felejtésd el ezeket. Az Isten minden jószágodért áldjon meg tégedet. Sok bő áldásában részesítse éltem.

Hát hozzád mit szóljak kedves Édesanyám, te aki voltál gondoskodó dajkám? Tudom, hogy nagyon fáj anyai szívednek, mikor elválását látod gyermekeknél. Kedves Édesanyám tudom mint szerettél, mint gyenge virágot ápoltál, neveltél. Jóra tanítottál s a rossztól féltettél, most pedig engemet szárnyra eresztettél. Kedves Édesanyám, mielőtt indulok könnyező szemekkel kebledre borulok. Bocsánatért esdek, ha megbántottalak életem folytán. Az istenre kérlek bocsájtásd meg vétke-

met. Kedves testvérem hozzád is szólok, mielőtt tőled is ezuttal elválok. Istennek áldása szálljon a fejedre, oly bőven miképpen harmat száll a földre.

Kedves Nagyszüleim fogjátok kezemet, mert most válok tőletek nehezen. Köszönöm az értem tett minden fáradságotok az Isten fizesse meg a ti jószágotok. Jó leány ismerőseim kik eddig voltatok, könnyező szemekkel körülöttem álltok. Szép koszorútokból immár most elválok istentől nektek is minden jót kívánok. Adjon az isten nektek is olyan jó szívet, amely mindig megérezze hű szerelmeiteket Szeretett rokonaim és barátaim az isten áldja meg mindnyájukat, hogy ne érezzenek e földön fájdalmat és kint. Most pedig elindulunk a szent háromság nevében, minden utainkon vezéreljen Isten. Bucsuzó szavamnak e szavakkal vége, mindnyájunk által imádjassék Isten szent neve.

A mai lányok

Kedves vendégek csaknem nyughat a szá m, de amit elmondok azért nem hiszem, hogy megharagudnának reám. Valamikor ezt őseink beszéltek, nem nőhetett meg a leány otthol, csak félig, férjhez ment már fiatal korában. Egysen divatozott, egysen járt a bá lba. Más vilá g van máma! Divatosak a lányok néha még a szülők keresete is felmegy rájuk, mert egész héten mást sem tesz csak készül a bálba, és mégis nagyon sok megöregszik lány korába. Most selyem ruha kell, aztán bársony járja és még tenyérszi csipkét is felvarratnak rája. Tegnap ez volt, ma má r ismét más a divat, eldobják a régit, pedig nem is szakadt. Így hát szegény szülőknek nincsen sgyéb dolga, mint költeni a lányra ameddig csak bírja. Ha nincsen pénze, elad egy telket, vagy a hizót, vagy a fejős tehenet. Mégis mindegy! A ruhának meg kell lenni és ha ezt nem teszi, kölcsönt kell felvenni. De az is mindegy hisz annak sincs már vége, mert a kölcsönt is vissza kell fizetni végre. Egyik lány ruháját a másik meglátja, divatos lesz minden lány ruhája. Debreceni majmot, pestit-pestit -bécsit, így fecsérelik el a szüleik pénzit. Egyszer csak a szegény apa arra virrad, hogy öreg napjaira nincs betevő falat. Tegyük fel, hogy kap egy kérést a lány, de a kérő nem a lányt nézi, hanem a hozományt. Hogyha a kérőnek tetszik a hozomány, több, mint valószínű hogy hozzá megy a leány. Meg lesz az esküvő, elviszik a leányt, hamarosan el is költik a menyasszonyi hozományt. Mindig sir az asszony, hogy kártyás lump a férje, a férj meg rájön, hogy rut a felesége. De pénzt ad az apa, ismét szép az asszony, de nincs az avagyon, mely örökké tartson. A szegény legénynek, szegény lány a fele, nincs is annak mindig a szekrénye tele. Jó, ha bír keresni kenyérre és másra, józan ésszel meg urnót senki sem vesz a nyakába. Szép lányok szavaim ne vegyék ám zokon, kikre ez nem illik nevéssen jót azon. Vagy önök beszéljenek rólam mindenfélét, amit lehet, én magam jobban szeretem a szerény viseletű nőket.

Mikor az esküvőre mennek:

A sarkantyuknak is szünjön meg pengése,
Mert bucsuzásomnak most leszzen kezdése.
Legyünk csöndességben míg leszzen végzése.
Reszketnek ajkaim belső félelemtől,
De még jobban remeg szived szerelmedtől.
Kedves édesatyám, ha megbántottalak,
Bocsás meg, ha téged háborítottalak.
Köszönöm atyai nagy szeretetedet,
Az uristen áldjon ezekért tégedet.

II.

Mejd kiesik nyelvem megbágyadt helyén,
Könnyeim, mint patak ugy folynak,
Midőn hozzád nyujtom ezen bucsuzásom,
Kedves édesanyám tőled-elyválásom.
Az isten fizesse meg sok fáradságod,
És mellettem tett dajkálásod....
Kedves testvéreim! Tőletek bucsuzok,
Szivemből nektek is minden jót kívánok.
A nagy uristen áldása maradjon
Mindétig rajtatok és el ne is hagyjon.

Kedves lánybarátain, hozzátok fordulok.
Ha rátok nézek, szinte megújulok,
De seregetekből más utra indulok,
És tőletek mostan immár el is válok.

Kedves alsó, felső jószívű szomszédain!
Áldjon meg az isten, szivemből kívánom,
Vigyen föl a mennybe magához, azt mondom.

Mikor templomból visszajövet:

Hinthogy már a nagyján immár átalértünk,
Vigadjunk; elég, ha eddig pityeregtünk!
Eddig is ugy volt, ezután is ugy lesz,
Meglássa kend szomszéd, ha feleséget vessz.
Tisztelt jó urain, kedves asszonyaim,
Nem veltak hiába fáradozásaim:
Szép menyasszonyt kaptunk a vőlegény mellé.
Ők már egybeforrtak mindketten,
Egymásé, mint isten rendelé.

III.

Örvendünk tehát ritka szerencsének,
Mivel már vége van a szent ünnepélynek.
A családi ünnep jöve in utána:
Foglaljanak helyet egy kis lakomára.
More, te meg huzd rá, szóljon a hegedű,
Lásd, az egész násznép vigadoz és örül.

A menyasszony bucsuztatója:

Vajda, hegedűnek szünjön meg zengése,
A sarkantyuknak is szünjön meg pengése.
Most bucsuzásomnak most leszzen kezdése.
Előbb is tehozzád nyujtottam szavamot,
Kedves édesapám én bucsuzásomat,
Mert te isten után viselted gondomat.
S mostan is sajnálom tőledválásomat.

II.

Azért rád kívánom az urnak áldását,
Szállítsa rád-mint a bő viz-áradását.
S amikor elvégezd életed fogyását,
Adja meg lelkednek örökös szállását.
És hogy egész sird boldog maradhassek,
Hogy neked életben hiven szolgálhassek,
Hű párom is vedd be szeretetedbe,
Fogadd mindkettőnkét áldott jó szivedbe.

III.

Most pedig add ide kórlek a kezedet,
Hogy hullassak rá hálazás könnyet,
Hogy hintsünk rá csókot,édes gyermekeid,
És sirdig maradjunk igazi hived.

IV.

Édes kedves anyém most hozzád fordulok,
Szerelmes hű dajkám téled elbucszok.
Oh hogy is kezdjem,beszélni nem bírok,
Hogy téled megváltam,annyira zokogok.

V.

Add ide kezedet forró könnyeidnek,
Hogy öntsen rá jelét érzelmeinek,
Hisz annyit dajkáltál és annyit szerettél,
Mig e jelen korig hiven fölneveltél.

VI.

Szerelmes jó dajkám,áldjon meg az isten.
Légy boldog örökké mind e két életen.
Adjon az ég szép kort,hogy soká lássalak,
Ugy,mint hű leányod,csókolgathassalak.
Ha pedig napjaid meg lesznek számitva,
Égi üdvösséggel légy megkoszoruzva.

VII.

Kedves testvéreim el ne felejtsetek,
Amily tiszta szivvel eddig szerettelek.
Szeressetek mindig bajban és örömben,
El ne hagyjuk egymást az egész életben.
Ugy áld meg az isten,a teremő atya,
Hulljon mindnyájunkra az eget harmatja.

VIII.

Kedves lánybarátaim ti ékes virágok!
Köszönöm nektek is szives barátságatok.
Nem lesz már veletek többé mulatásom,
Amint férjem fujja,ugy lesz táncolásom.
Jaj de hamar elmúlt az én leányságom!

IX.

Nyoszolyó-asszonyok,nyoszolyó leányok,
Örökké fentmarad szives barátságatok.
Hogy velünk jót tettek,annyit fáradoztok,
Egek hona legyen ezért jutalmatok.

X.

Szép vendágkoszoru,táasztelt násznép sereg!
Köszönjük,hogy mégis meg nem vetnek minket.
Az isten áldása lebegjen fölöttünk,
Hogy örökké boldog legyen majd életünk.

Mikor a vendégek az asztalhoz ülnek:

I.

Urain az asztal megvayon terítve:
Kés,tányér,villával,kanállal készítve.

Jönnék az ételek is most mádjárt szájába,
Ez a sok legénység nem áll itt hiába.

II.

Mehogy a leves az asztalra elhüljön,
Fölmelegítése dologba kerüljön,
Tessék mindnyájuknak helyre telepedni,
Ugyis a muzsikás most kezd melegezni.
En mindent, mi tőlem telik, elkövetek,
Jó étvágyal egyenek kelmetek.

Ha a menyasszony szomorú:

Néztek csak uraim, kedves asszonyaim!
Engedjék feltálatni minden titkaim,
Kedves menyasszonyunk lehajtotta fejét,
Szegénykémnek nagy bu fogta el a szívet.

II.

Mivel szép vőlegényét nem csókolhatja,
Pici kezével át nem karellhatja,
Ne busuljon kedves, majd csak elmegyünk,
Lehet még eleget enyelegni együtt.

Ha a vőlegény szomorú:

Mit látok? mintha valaki szomorkodna.
Bunak adva fejét mintha hogy bánkódnék.
Kedves vőlegényünk bánat azért érte,
Hogy csak későn mehet nyugodni estére.

Kásapénz szedéskor:

Halljunk szót uraim! én ismét papolok.
Szegény szakácsnők ügyében felállok.
Addig jó uraim tőletek nem válok,
Mig az meg nem lesz, amiért just állok.

II.

Bezzeg násznagy urem szomorú hír nagyon.
A szakácsné asszony keze sebes nagyon.
Szegény, hogy a kását ott kint kevergette,
A jobb kezét a tűz szörnyen megégette.

Pohár-köszöntő:

Szeretem szivemből a lányt, a menyecskét,
Csak hogy a fiatal, nem ám a vénecskét.
Ha akad közöttük, aki szívesen lát,
Nyujtsa csókra felém a kis piros száját.

Menyasszony-tánc kezdete:

Im itt áll előttünk az édes menyasszony,
Hogy menyecske fejjel először milasson.
Minden vendégnek egy nótát juttasson.
És az ajándékból új cipőt varrasson.

II.

Táncoljon hát vele mindenki egy kurtát,
De le ne tiporják a cipője sarkát.
Gondoljanak arra, hogy drágáért varrták.
Aztán tömjék meg bankóval a markát.

III.

Aztán közösen van egy üres tányér.
Addig menjenek el hatosért, krajcárért,
Huzd rá cigány, huzd rá az új házaspárért!

Nyoszolóasszony ajándékának bemutatása:

Szép vendégközörség! A nyoszolyóasszony
E kis ajándékát elkészítik otthon.
Ime ide küldte, hogy asztalra tennénk,
Hogy azt egészséggel szépen elköltsenék.

II.

Fogadják szívesen becses ajándékát,
S költsék el szaporán minden morzsaikáját.
De úgy, hogy nekünk is jusson majd belőle,
Hogy minket is érjen e ritka szerencse.

Az ajándék átadásakor:

Nyoszolyólányok sem maradnak én hátra,
Ime e csekélységet küldik az asztalra.
Vegyék át szívesen, ügyes kéz sütötte,
Mennyei eledel, angyal készítette.

Pénzszedés zenészek részére:

A mi zenészeink nagyon szomorkodnak,
Mert a hegedűik alig korognak.
Húrjaik is már mind összeszakadoznak,
Hogyha a szidótól jó gyantát nem hoznak.

II.

Csak hogy nincsen pénzük, hogy vennének gyantát,
Hurt sem tudnak venni szegények, azt mondják.
Hogyhát a nótákat tovább is húzassák,
Vessünk a bőgőbe egynéhány karajcárt.

Leves bevitelkor:

Istennek nevében ime megérkeztem,
Tudom, hogy azt mondják, hisz jól cselekedtem.
Ime itt a leves az étkek alapja,
Másnagym uram a példát megmutatja.

II.

Itt tehát a leves, melyet adott jó hus,
Azért itt senkinek szíve ne legyen hus.
Ecska másikusok, szóljon hát a virtus.
Ezzel dicsértessék az Urjézus Krisztus.

Beszéd vacsora előtt:

Mélyentiszttal háznép, tisztelt vendég-sereg!
Látják, nem vagyok én már a mai gyerek.
Édesapám így szólt a múltkor apához:
Hozhatna a gyerek menzecsakét a hához.

II.

Ott voltam közelben, én is meghallottam,
Azért háztűznézni mindjárt elindultam.
Fogtam egy tarisznyát, a hátamra tettem,
De előbb magamat otthon tele ettem.

Bejártam tíz várost, harminchárom falut.....????

A nősülendő legény

Tisztelt Uraim! Tudják-e ki vagyok én? Mi türés tagadás, egy nősülendő legény. Tudom, hogy sokan nem ismerik az édesapámat, szegény feje egyszer elvette anyámat. Azt nem mondhatom, hogy rosszul járt vele, de így jön majd ki a dolog veleje. Azt mondja egyszer az öreg: Hallod-e te gyerek! Ugy gondolom, hogy eszed már elég kerek, hogy káromra voltam ne szidj, ne átkozz, házasodj meg fiam hozz asszonyt a házhoz. Én az apától ilyet sosem vártam, hogy okosan beszélt, azonnal beláttam. Széles jó kedvemből nyakába borultam, ez az édesapám én is ezt akartam. Felvettem mindjárt a sarkantyus csizmámat, magamra huztam az ünneplő ruhámat, kicsaptam a bajuszt amugy magyarul, elindultam aztán hetykén, takarosan. Ekkor ütött szeget fejembe a dolog, vajon megkéretni milyen leányt fogok? Mert nekem minden lány szép, mind szeretni tudnám. Gondolkodtam kissé, melyik jönne hozzám. Bejártam sorra a falu minden házáat, megkértem a tsz elnök, tanácselnök lányát. Szóval minden lányos házhoz bekopogtam, egy hét alatt csaknem 40 kosarat kaptam. Az egyik fiatal volt, nem adják még férjhez, a másik nem megy csak divatos legényhez. A harmadik férjhez ment mire odaértem, a negyedik meg éppen esküszik a héten. Nőde mégiscsak találtam egyet nagy sokára, aki felmagasztalt az uborkafára. Három kendője volt, jegyben mind ideadta, de másnap már előttem az ajtót hecsukta. Ekkor aztán kissé félve néztem széjjel, nem tudtam aludni sokszor egész éjjel. Kerestem, kutattam, mi az oka annak, hogy nekem a lányok mind hátatfordognak. Részegetes nem vagyok, kártyázni sem szoktam, életemben még egy legyet sem bántottam. Egy nap tizszer, huszszor a tükör elé álltam, soha az arcomat rutnak nem találtam. Gondolják-e önök, hogy mi hába volt bennem, miért kosarazott ki annyi leány engem? Megmondem csak legyenek egy kissé türelemmel, egészen torkig vagyok már a szerelemmel. Az volt a hibám, hogy kicsit buta voltam, mint borju az ujkaput a lány nyakára úgy bámultam. Na meg minden lánynak előhozakodtam, hogy én az apától mindig azt tanultam, a pénz olvasva, az asszony meg verve jó, egyszóval az asszony csak ütni, verni való. Szamárság volt tőlem, hogy így eljár az asszony, a lányok nevetve mutogatnak reám. Nem is merek szólani mesztanába lányhoz, nem is keresek már menyecskét a házhoz. De azért, ha önök valami jó kislányt tudnának, akit a szülei is nekem adnának, sugják meg a nevét, belémszeret talán, megért jól az eszem, nem bántom a lányt.

Kálmán Mátyás rigmusai. Alföldön élt, Messze vidéken ismerték lakodalmai rigmusairól. 87 éves korában halt meg Siófokon. Fia, unokái B. szabadiban (marosi részén) élnek.

LIKODALMAS NÓTÁK

1./ Lassu: Fekete a kőény, fehér a virága,
bort isszik a babám, piros az orcája,
ast hiszik a lányok, hogy pünkösdi róza,
pedig a szerelem lángja lobog rajta.

Amerre én járok még a fák is sírnak,
gyöngé ágairól a levelek hullnak,
hulljatek levelek, rajtszettek el engem,
mert akit szeretek, mást szeret nem engem.

2./ Gyors: Zöld busába bevezet a gyalogut,
amelyen a kisangyalom elindult,
kisangyalom térj vissza az igaz útra,
gondoljál a vasárnap délutánra.

Az utarról visszatérni nem lehet,
a szerelem széles lángja nem enged,
a szerelem szélesebb a Dráva vizénél,
árvább vagyok a földre hulló levélnél.

3./ Est a kislányt nem az anyja nevelte,
kis pacsirta a barátságban költötte,
nem kell neki az édesanya párnája,
betakarja vőlegénye subája.

Est a kislányt még akkor megszerettem,
mikor vele legelőször beszéltem,
elszerettem gyönyörű szép szaváért,
homlokára göndörödő hajáért.

Est a kislányt esküvőre most viszik,
berzencei oltár elé kísérik,
gyöngykoszoru ráhajlik a vállára,
jaj, de hamar elmúlik a lánysága.

4./ S

Száll a páva, száll a páva Berzencén keresztül,
szállja a babám ablakára, csak maga van egyedül,
ha kérdi hol vagyok, mond meg, hogy mulatok,
a berzencei fonyóházban a babámmal táncolok.

Söpörjetelek, söpörjetelek berzencei lányok,
most jönnek a, most jönnek a somogyi bicskások,
bicskások, bicskások, bicskások is lesznek,
a szegények büntetlenül sejt de sokat szenvednek.

./.

5./ Arra alá dörög az ég alja,
a babámok nem tudom mi a baja,
akármerre fordítgatom az űlenbe,
nem szól semmit, bánatos a gyöngé szive,

Kecsmáresné hallja-e, hallja-e,
Maris lányát adja-e, adja-e,
Ha nem adja, sárja bele kalickába,
barna legény szive ne fájjon utána.

6./ Berzencei széles úton keresztül,
tizenhárom fehér galamb átrepül,
tizenhárom fehér galamb nem páros, nem páros,
én utána barna kislány ne fáradja

csak Még azt mondják, hogy nem kapek szeretőt,
pedig kapek minden ujjszara kettőt,
elég széles ez a világ határa, határa,
terem kislány minden legény számára.

7./ Berzencei számtartó kertjében,
megérett a ropegős cseresznye,
ilyen piros, mint a csöppentett vér,
meghalek a régi szeretőmért.

Berzencei bíró udvarába,
megbotlott a kis pelyóvan lába,
ugy megbotlott el is esett volna,
Sej, ha a lánva szeretőm nem volna.

8./ Réten, réten, sej a berzencei réten,
elvesttettem a hsebbe való késem,
késem után a karika gyűrűmet, azt sajnálem,
nem a régi szeretőmet.

Ága, ága, sej a rozmaring ága,
megaranyoztatom nem sokára,
csak azért is megaranyoztatom,
Berzencébe hervad el a kisangyalom.

9./ Szépen uszik a ruca a vizen,
szépen legel a lovan a réten,
száz forintos csengő a nyakába,
megszabadulek babám nem sokára.

Megszabadulek, meg is házaseődök,
ast veszek el, akit én akarek,
te meg babám válassz más szeretőt,
sej ha bevártad a három esztendőnt.

./.

10./

Ez a vonat ha elindul had megyen,
én utána senki ne keressen,
keseregjen minden lány a babája után,
én is keseregek a magamé után.

Barna kislány mit viszel a kosárba,
mi van a te szived alá leszállva,
ilyen bánat kis sem lehet sejt de mondani,
nem akar a kisengyalom szeretni.

Barna kislány jól meggondold magadat,
hevé tessék le a leány sorodat,
gyöngyvirágos oltár elé sejt azt leteszem,
onnan többé seha fel nem vehetem.

11./ Kecsmaórosné szép csárdásné de savanyó a bora,
ipen olyan, ipen olyan, mind valami vadalma,
kecsmaórosné cukrozza meg a borát,
még az éjjel, még az éjjel elszerelem a lányát,

Kecsmaórosné szépe csárdásné, de ugat a kutyája,
nem jöttem én, nem jöttem én lopni az udvarába,
nem jöttem én lopni az udvarába, babám hangját,
szegő hangját hallgatom a csárdában.

12./

Kis árból nagy árbá foly a víz,
szép lányokat mind elviszi az árvis,
minden legény fogja ki a magáét,
ne szeresse egyik a másikat.

Csipős csalán van a mi udvarunkban,
csinos kislány van a mi szomszédunkban,
nem merem a szememet én rávetni,
mert azt mondják, el akarom szeretni.

Koszorus-dalok:

Kocsira lálám,
Kocsira párnám,
Magam is felülök,
Sej, aki vőfény,
Sej, aki vőfény,
Tegyé föl a párnám.

En már többet, én már többet
Koszoruslány nem leszek,
A fejemre, a fejemre
Gyöngykoszorút nem teszek,
Ha leszek is, nyoszolóasszony leszek,
Násznagyomnak mulatótársas leszek.

Ezt a kislányt esküvőre kísérik,
A fátyolát a fejére fölteszik,
Göndör haja ráomlik a gyenge vállára,
Jaj, de hamar elmúlik a lánysága.

Ezt a kislányt kísérik esküvőre,
De elveszett a karikagyűrűje,
Ég a gyertya, előtte a magas feszület,
Barna leány nem esküszöm meg veled.

Viszik a menyasszonyt vetett ágát,
Csendes kocsin viszik a párnáját,
A ládája tele, telestele,
Csak a szive vágyik visszafele.

Gyöngykoszorút kötnek a hajára,
Aranygyűrűt húznak a zujjára,
Esküvőre indul, indul, indul,
Szeméből a könnye is kicsordul.

Anyám, anyám, kedves édesanyám,
Te voltál a felnevelő dajkám,
Lányságomnak hej, de nagyon örültél,
Engem a más házához felneveltél.

/ezeket a dalokat-ugy hiszem-a multkor kihagytam, ha tulaj a brennicaiak,
bé lehet épitenyi/

Mikor a vendégek az asztalhoz ülnek

Uraim! az asztal meg vagyon terítve,
Kés, tányér, villával, kanállal készítve,
Jönnek az étkek is most mingyár sorjába,
Ez a sok leányosság nem áll itt hiába.
Behogy a leves az asztalon elhüljön,
Fölmelegittlise dologba kerüljön,
Lássék mindnyájoknak hejre telepedni,
Ugyis a muzsikás most kezd melegedni,
En mindent, mi tőlem telik, elkövetek,
Jó étvágyal egyenek kelmetek.

Levesköszöntők

Iste nek nevében, ime, megérkeztem,
Tudom, hogy azt mondják, biz jól cselekedtem,
Ime, itt a leves az étkek alapja,
Násznagy uram a példát megmutatja.
Itt tehát e leves, melyet adott jó hus, Azért
Azért itt senkinek szive ne legyen bus.
Nosza, muzsikások, szóljon hát a virtus,
Ezzel dícsértessék az Ur Jézus Krisztus.

Ugyes szakácsnéink készek mindenekkel,
 Legelsőbb pedig a jó metélt-levessel.
 Mindnyájan vigadjunk szép menyasszonyunkért,
 Akit a vőlegény a minapában megkért,
 Adjanak uraim, az asztalnál egy kis fért,
 A vendégek számára a leves ideért.
 Itt van az első tál, ime most behoztam,
 És hogy el ne dobjam, mindig imádkoztam,
 Apró vágott tészta a szakácsnék lisze,
 Nosza, most asszonyok, tegyék terítettékre.

Pörköltköszöntő,

Itt a finom pörkölt,
 Nem is hittük volna,
 Kint főlt a konyhában ~~már két hónap óta~~
 Már két hónap óta.
 Nem is ojan idős, ~~mint~~
 Mint ahogyan mongyák.
 Hogy mennyi?
 Az öregapám akkor tanult mennyi.
 Kiadta parancsát:
 Nyoszolólánoknak adjuk az agancsát!
 Meg köll hát fogadni
 A főszakácsné szavát,
 Mert a jó pörköltnek
 Megszabták a zárát.
 A jó pörköltnek ára
 Huszonhárom garas.
 Vigyék el urajim,
 Megpatkolt szarvas.
 El mullott az már
 Gyönyörű tíz évvel,
 Eszt meg fogyaszták el
 Friss jó egészséggel.

 Ez a magyaroknak híres eledele,
 Ot tartalmaz tál van belölle tele,
 Irigy ránk a német asszonya és férfi,
 Mer a készítését soha meg nem érti,
 Sárga irigységét vidáman nevetjük,
 Ezen pörköltet mi vígan meg isesszük.

 Ki-ki köszörije meg jól a készét,
 Mert peccsenyét hoztunk, még pedig sokfélét.
 Igazán mondhatom, aki eszik ebből,
 Mint a hentesmester, úgy meghizik ettől.
 Kik peccsenyét esznek, mind sokáig élnek,
 Öseink is ettől lettek ojan vének,
 Mivel a peccsenyét minden szerették,
 Utánna torkukat borral öblögették.

 Sült peccsenyét hoztam,
 De sokat imádkoztam,
 mire behozhattam.
 Ez a sertés azért nyöszörgött
 Tejjes életébe,
 Mer ne volt szerepe még
 Ijen vendégségbe.

Hajjunk szót uraim!
 Gyöngé bornyuhis, mit hozok tormával,
 Csak harminc tavasszal járt az anyjával,
 Gyöngesége miatt a szénát nem ehetta,
 Szegény gyöngé állat csak a korpát nyelte,
 Meg is fulladt tüle.
 Ez asztán az étel, magyarnak való,
 A németnek torkánakadó.
 Jó medicina, ugye öcsém, Pista?
 Aki ebből eszik, nem lesz cucilista.

Hajjunk szót uraim!
 Ismét megérkeztem, nem jártam hiába,
 Oj jó étkez hoztam valójába,
 Melj első eminus az étkek sorába.
 Ezen elederér én nagy próbát tettem,
 Egy szilej bikával két nap verekedtem,
 Kicsinybe mult, fogam, hogy ott nem fejedtem,
 De oda se neki, csak hogy legyőzhettem.
 Tessék hát, uraim, vegyék el kezembül,
 Jó nagy darabokat metéjjenek ebbül,
 Bort is igyék ám rá, aki eszik ebbül,
 Mertha nem észik rá, nagy foga nő ettül. Éjjen!

Süteményköszöntő

Finom fehér lisztből készült a sütemény,
 Cukorral vegyítve nem is ojan kemény,
 Mazsolaszőlővel van tetsítele hindve,
 Sok más jó dolgot isz tettek ám még bele.
 Ojan édes a tés tája, mind a csurgatott méz,
 Menten megkivánja az ember, ha ránéz.
 Szereti is aztat minden asszonyféle,
 A lányok se tudnak betelleni véle.
 A férfi ember is igen sze eti
 Tessék, hát kérem, lássanak csak neki.

Borköszöntő

Mikor Noé apánk az Isten parancsára,
 A vizözön elől futott a bárkába,
 Minden állatfajból, növényből egyet vitt,
 Hogy a vész után ne nélkülözzön semmit.

Ám a legbölcsebben mégis csak azt tette,
 Hogy a szőlőtökét el nem felejtette,
 Neki köszönhetjük, hogy a bort ismerjük,
 Amejből erónket, kedvünket meritjük.

Uraim, töltsünk a pohárba,
 Igjunk Noé apánk emlékére máma,
 Hogy szőlőt termesztett, legye érte hála,
 Neki köszönhető szívünk vigassága.

Igyanak uraim ezen édes borból,
 Mert két óra múlva savanyóbbra fordul.

Kásaköszöntő/Kásapénz-szedés

Hajjunk szót uraim!
 E tálba párolog a jó izes kása,
 Mire azt mondják, az istenáldása.
 Husfélével van tele, nincsen annak mása,
 Ki tehát nem eszik, saját kárát lássa.

Hajjunk szót uraim!
 Kedves násznagy urak, szomorú hír vagyon,
 Szegény szakácsnének keze sebes nagyon,
 Amint odakent a kását kevergette,
 Jobb kezét a tiz szörnyen megégette.

Annál is nagyobb had séntit a lábára

Mert a kisa kifröccsent mind a tiz ujjára.
 Azért hát uraim,bugyellárist nyissanak,
 Kis bankót,nagy bankót tányérra rakjanak.
 "éki orvosságra hát pénzt adjanak,
 Hogy mérges sebei hamar gyógyujjanak.
 Adjatok szegénynek,
 Szegény apátlan,anyátlan árva,
 Ki a sötétbe nem lát,
 Adjatok a szegénynek,
 Szegény apátlan,anyátlan árva,
 Ki hasra esett a sárba.

Káposztábeszéd

Hajjunk szót urai!
 A Pradiesonkertből csak imént érkeztem,
 A gyönyörű kertnek gyümölcséből ettem,
 Mivel hogy ottan soká kertészkettem,
 Szép fejeskáposztát bőven te mesztettem.
 Káposzta és száрма az étkek vezére,
 Nemes magyar hazán és országunk színe,
 Még kirájaknak is gondja van erre,
 Áldott föld,ahol terem a gyümölcse,
 Nos már nem dicsérem,dicsérje meg magát,
 Mert belevágtam huszonnégy disznónak hátujját,
 A menyasszony meg a vőlegény farkát ,Éjjen!

Nagyotmondások

Az Ó-testamentomból van bizonyítványom,
 Hogy én vagyok a legöregebb ember a világon.
 Tudom,mikor Adám-apánk elvette Évát,
 Én vótam vőfény,kaptam szép bokrétát.

Nem épített volna templomot Salamon,
 Hogyha a tervet én jó meg nem csinyalom.
 Ararát-hegyén,ha fagyott a hólé,
 Sokat szánkósztam én meg az öreg Nőé.

Sokszor becsaptuk Semet és Jáfetet,
 Ekker az öreg koma jóízűt nevetett.
 Kájin csak sziszergett a sátor közepén,
 Másnap reggel elindult,mint egy vándorlegény.

Az özönvíz alatt ugy maradtam én meg,
 Hogy én Nőé komával összebeszéltem,
 Segítettem neki a bárkát csinítani,
 Hogyha ez nem igaz,legyek én akármi.

Hajjunk szót uraim!
 Szerencsés jóestét agyon az "risten!
 Áron menyegzőből küldöttem tinéktek,
 Isten akaratából érdemes vendégek,
 Akarjátok tudni idejőöttem célját?
 Jelentem tinéktek Isten akaratát.
 Mikor Krisztus urunk lakodalmat tartott,
 Sok tanítványival vig mulatságba volt,
 Mivel a mulatság neki is megtetszett,
 Azért rendelt a mi időnkre is ijet.
 Szüzek,szüzvirágok,mind mellém ájhatok,
 Mert én fija vagyok híres Attilának,
 Karján nevelkedtem szép Lubercijába,
 Most is harmada enyém országának,
 Nemde,uraim,derék gyerek vagyok!?
 Arcám is,mint a k kirics,ugy ragyog,
 Ismernek engem urak és hadnagyok,
 Tulják,hogy Attila híres fija vagyok.
 Ezért tehát lányok,rajtam kapjatok,
 Mert én az országba híres legény vagyok.

Látják, uraim, az asztal megterítve,
 Kés, tányér, vella, kanállal ékitve,
 Jönnek majd az étkek mindnyájan sorjába,
 Ez a sok leányosság nem áll itt hiába.
 Tessék uraim, hejre telepedni,
 A muzsikásoknak is kell majd meregetni.
 Méltó hát itt, hogy az öröm terjedjen,
 Ételbe, italba testünk résztvehessen,
 Ne féjjen senki, hogy rosszat fog enni,
 Mert a gyomrát itt el nem rontja senki.
 Vőfények érkeznek híres perzsiából,
 Követnek küldöttek hozzátok Szittyából,
 Utánam érkeznek megtrhelt tevéim,
 Most majd előkerülnek pompás étkeim
 Az első tál étel lesz bagó-nyerítettés,
 Utánna jön a kemence-nyögés,
 Csirkék ordítása, bornyubögés,
 Végre érkezik egy üres kocsizörgés,
 Egy öreg sündisznó léssen bepácolva,
 Egy beteges bolha készen nyársra huzva,
 Sült pecsenye hejett egy nagy fejsze foka,
 Háromszázszentendős keréknek az agya,
 Képosztás hus léssen hasasszalonnával,
 Egy kifótt békának combja riskásával,
 Készülnek az étkek, süt-főz a szakácsné,
 Jól ért ám mindenhez, jobban, mint a papné.
 Tudja a jó étkeket kavargatni,
 De tudja a boroskancsót is hajtogatni.
 No, de most már megyek a konyhára,
 Sok jó étkeknek drága illatára,
 Hajj hogy visszajöjjenek mindnyájuk láttára,
 Hogyha előbb nem, hát Szent Györgynek napjára.

Házasságköszöntő

Hajjunk szót uraim!

Mi a házasság?

Világi párosság!

Aki csak próbált, vagy pedig vizsgálta,

Ime erre mindenki azt mondja ki okos,

hogy szegény legénynek házasonni bajos,

Annak a legénynek ugyan még nem csoda,

Aki amaga fejétől ezt mind nem tudja,

De az asszon maj neki tultára dja,

Hogy mikéll néki, egy szálíg elmondja.

A gazdasszonnak elős zör kell tüsszel,

Mert ha ez nincs, nagyon könnyen hagy el.

Szobára, konyhár lögyen elég butor,

Es ijen semmi, ami csak szükséges,

Mivel ha az asszon lát ebbe szükségét,

Duzzog-dörög aztán ökelme urára,

Hogy a méki hozta ütöt a nyakára.

Hogy tehát ezt kerüld és a kedvét keresd,

Mindent végy meg neki, hogy a gondját elvesd.

Separó, ruhakefe és még büröstáska,

Mángorló, sótartó, motolla és rokka,

Fali cifra tükör, szobába szék, asztal,

Toll, ágy láta, karszék, jó puha vánkossal,

Tele öveg jóféle ecettel, inyeivel,

Több jóféle jószagu kenettel,

Ugy hajj, ugy tusszol ki mint a tatár,

Hogy végy kendőt, gyászút,

Ládára lakatot, ijnemüt, meg tüt.

Vásárra kell mennyi, mert tusszol a zasszon

Kell kapca, timpli, cibellő,

Sejem, vagy másnemű kes kenő,

Ez asztán barátom az igazi bökkenő!

Sok kis és nagy f-zék, bögre, szürke tál,
 Hidd meg ezt barátom, hogy nagyon megrostál.
 Pohár, sütőlapát, tükgyalu, pemet,
 Ime mindzeket sem terni ám a szemet.
 Node, kell ám ezen felül sajtár és teknő,
 Rázlábas, vaslábas, üst és serpenyő,
 Levesmerő fé yes réz, vasnyelű kanál,
 Sótartó, más eszköz lógjon a konyha falán.
 Jah, de a szobára, sokkal több kell, mint a konyhára!
 Nem is szóllottam aranyos képekről,
 Ágyterítettől, meg ijneműkről.
 Mer amit elmondtam, ez is elég baj,
 Azonban még hitra is maradt egy nagy jaj.
 Mondanám is nem is, igazán itallom,
 De utójára is el nem titkolhatom,
 Mi türés-tagadás, arra is kell menni,
 Hogy az új asszonnak bölcsőt is kell venni,
 Ebből áll röviden a házasság, párosság,
 Aki csak próbálta, az mind úgy találta,
 "e azért nagyválti szüzek örvendjetei,
 Kik testi szépségnek köztünk örvendjetei,
 Galambszelid legyen szerető szivetei,
 Ezen szóllásomon ne szomorkodjatok,
 Hogy afarsangból kimaradtatok,
 Jön a másik is, lessz benne réseetek,
 "esz legény, akivel maj megesküdhettek.

Iréfás köszöntök

Itt van a menyasszony, nem pörget már ossót,
 Látok a kesébe egy nagy boroskorsót.
 Adjon az Isten nekiz sok borsót,
 A násznagy uraknak lóbórból koporsót,
 "ekünk a bornak javából,
 Nás nagyoknak meg a kurta ló valagából.

Ösmerten apádat, duszgazdag ember volt,
 A Balaton partján egy kazal rongya volt,
 Adjon, adjon, mit az Isten adott,
 Mit a csira-tehén a zistállóba hagyott.

A szentírásba ninesen annyi bötü,
 Mind a tisztelendő urba sörke, bolha tetü.

Leme ési paródia

/Pap és kántor adja elő/

Amidőn kinyillott az akádfa virágja,
 Toldottnyaku Ignác ugrik a másvilágra.
 Doloreszem-iszom,
 Boromat megissom.
 Vellándusz!

Nem hagyták itt többé nykaskodni,
 Bedobták őt a pokolba a többiekkel vigadni.
 Gráblándusz!

Most hát Gereben Magdolna, Kecsefüllü Jóska,
 Maradok nektek vigasztalástokra.
 Vellándusz!

Most hát Kosárszáju Gáspár, kívánom, hogy az orrod nőjjön akkorát,
 Hogy kaszálás idején ne kejjen tokmány.
 Gráblándusz!

Most hát Öreg Póka Mihál,
 Ki még ijen hidegen sose voltál,
 Azt kívánom, hogy appkolba jussál.
 Vellándusz!

És ha egyszer eljön a medvék világa,
Mindannyian egyet ütünk a hátára.
Gráblándusz!

Hiszek egy istenben,
Mig pénz van a zsebemben,
Kiveszem az utolsó
krajeárt is és mondom,
Ezt a létránjáró, előre, hátra, és ze-vissza
utakon szélelő, macska-egérkergető,
szobákból kimaszított názáretbeli pipareszelőjét,
Reszeljétek az anyátok meztelen/könyörét/

Halál-játék

Dicsértezzék a Jézus Krisztus!
Ezzel kezdem mondókámat.
Vigságot indítottok?
"egedik szünjenet,
Semmiféle trófiát ne is tegyetek,
A halálról meg is feledkesztetek?
Nagy félelmet rejtetek a ti szívetekbe,
Köszörülöm kasszát, levágom nyakatok, farkatok,
Igy mulik el a ti földi boldogságtok.
"em ésszek én választást semmiféle korba,
Oregot és ifjat hajtok a gy szirba.
Köszörülöm stb.
Vőlegény urunk, készülj a halál a,
Ne nézz oj tegyesen a te szép mátkádra.
A menyassont én viszem, tége pedig húzlak,
Azután meg pedig egy gödörbe doblak.
Kös örülöm stb...
Násznagy uram, jobb volna, ha te sem mulatnál,
Mert a hátad mögött áll a híres halál.
Fiteket is elhurcollak a többiek után,
Mert az örög vár a pokolnak tornácán.
Köszörülöm stb...
"yoszóasszony kérje, bár nem bánom,
Férjével együtt máris a zsákomba hányom.
Köszörülöm stb...
Hát ti, gánicán meghízott dagaitpofájú vőfények?
Itt bakkecske móira fickándoztok,
Régóta nyitva szája üres kporsótoknak,
Kös örülöm stb...
A koszorustányokat is zsákba kivanom,
A hasatokra föld gyomrát hányom.
Kös örülöm stb...
Hát, ti gazdaszonyok, kik az étket jól elsóztátok!
Másvilágon van egy üres vasfazék,
Minden ga daasszon abba hurcoltassék,
Köszörülöm stb...
Hát, ti sarokba ülő, medvetalpu, kurvabanda cigányok!
Azt gondoljátok, hogy nektek meg se kell halni?
Fiteket is a másvilágra hurcollak,
Nem azért jöttem, hogy hegedüt hallgassak,
"össörülöm stb...
Hát, ti borivó közvendlgek! Tegyétek imára kezeteket,
Ezen a földön a hurkát, kolbászt elibétek rakják,
Másvilágon a csikópisztojt a seggetelbe nyomják.
A na y félelem után az ist maradottaknak továbbra is
jó mulatást kívánok, "húzzátok cigányok!

Táncszók

Cukorborsó szára
Fölfutott a fára,
A vőlegény létrán megy föl
A menyasszonyi ágyra.

A kiskakasnak elnémult a hangja,
Mert a menyasszonynak illetben a marka.

Happ a meter, hap-hap-hap,
Akkor koppint, mikor kap.

Uccu banya, ugorj eggyes,
Ne sajnáld a cipellődöt.

Dugasz köll a hordónak,
Meg az anyja lányának.

A menyasszony jaj, de szép,
A két lába ájjon szét.

Gyűjjön se a jobb eszed,
Add ide a csöcsödöt.

Ainek máma nincs kedve,
Annak ninesen esze se.

Menyasszonynak kék a szeme,
Ellenzőbe jár a keze.

Kis kilincs, nagy kilincs,
A vőlegénynek farka nincs,
Ha őneki farka volna
A menyasszony nem busulna.
Éresz neki, Perszneky,
Rosseb tagya mikő neki.

As én lábom sütkruoli,
A táncot nem bírja ki.

Laskanyujtó, lapítottó,
Elállott a taszítottó.

Három szekár szénamurva,
A menyasszony ki van furva.

Ha kicsinyek vagyunk is,
Távolságot nekünk is.

A berzencei "ászlós" lakodalom szinopszisa

Főmotívumok

Részletképek

Kerítő öregasszony

A legény apjától való elválás után/néma/beszélgetés a leány szüleivel és a lányal.

Kéretés/galamb-keresés/

A külön lapon mellékelt szöveg szerint. A pitarban, vagy a szobában a lány szüleivel fogadja a kérőket.

Pogácsavitel

A vőlegény barátaival/ill. a 4 zászlóssal/a nyoszolóasszony kíséretében megjelenik a lányos-háznál egy kendő pogácsával: a szívformát a menyasszonyjelölt kettőtöri és felét a vőlegényjelöltnek adja./Jó lenne dudaimitáció zenekísérettel és szinkronizálni hozzá a Jankovics-felvételből/

Bokrétázás

A vőlegényjelölt a 4 zászlóssal jön a lányhoz. Közben a képen látszik a leány és barátai bokrétakészítése. Bokrétaföltevés, Elmenés énekszóval./Itt vagy az előbbi képnél kell a szalagozást megcsinálni, a kalapra/

Lakodalom napja:

Készülődések

Miséremenés

A menyasszony a nyoszolóval, vőlegény a násznaggyal... Zászlósok várják őket a templom előtt a zenészekkel együtt.

Szétválás

Utalágazásnál szétválnak: a legény a násznaggyal a leányt kísérik a zenészek, a zászlósok táncolnak.

Nyoszolóasszony

Fut a kert alatt a vőlegényes házhoz. Reggeli.

Mennek a lányért

Dekorativ vonulás a lányos házhoz. Végig táncolják a zászlósok a vonulók előtt az utcát. Az élen egy kisfiú halad kezében élő kakassal.

/kisfiú+élő kakas/

érkezés

A lányos-ház kapujához érnek; kérdéseket tesznek fel-válaszolni kell, csak utána mehetnek.

Kakas és ajándék

A kisfiúval alkudoznak a kakasra, majd az éjszakai kendőt kap ajándékba.

Kicsi fiúcska

Ekközben a menyasszony egy kicsi fiúcskát vesz az ölébe/hogy majd fia szülessen/.

/Ebéd, tánc/

/Nem tartom lényeges motívumnak, de meg lehet csinálni a hangulatfokozás kedvéért, s különösen az utána való tánc miatt/. Itt lehet érzékelteni azt, hogy a 4 zászlósnak nem szabad leülni és egy tálból esznek.

Stafirung-vitel

Lovas-szekéren régi láda, vagy sublót, rajta bugyorban párnák és 3-4 asszony tartja. Ezenközben a "haj palépo---" dalt éneklük majd magyarul az "Udvarom, udvarom..", "Menj el, menj el..." dalokat stb.

b.

Diószórás
Merkinálgetás

A lányos-házhoz való vonulás közben egy asszony diót szór az utcán, s a gyerekek kapkodják. Ill. egy másik asszony/ esetleg férfi is/ kororisos borosüvegéből kínálgatja az utcai bámészkodókat.

Kenyér és bor

A menyasszony megérkezésekor a fej fölött vitt kenyérből szegve megkínálják elsőször a lányt, majd borral kínálja a jövődős anyós e szavakkal: "En téged borral kinállak, te engem békességgel". Utána a fiú iszik és háta mögé dobja a poharat, hogy ne legyen részeges/.

/Búzaszórás/

/E jelentős motivumot tisztáznom kell és aztán be lehet építeni/

Készülődés, szórakozás

Itt lehet bevenni az el nem mondottakat: a vacsorához való készülést, a közbeni mulatozásokat horvátul, magyarul.

Vacsora

/Maszkások tréfái, táncai/

"Haji vodi Jezuszkrisztusz és Zsela russica stb. kezdetű vacsoraköszöntő énekek, majd később a "Hej, tyjovozse", ima utáni énekek.

Dárások

A "dárások" ajándékait itt, vagy egy mozzanattal előbb is be lehet mutatni/ kalács, sült tyúk/, de ki kell emelni a kapuban, vagy a pitarban való várásukat a háziak részéről.

/cipőlopás/

Kasapénz-szedés

Kontykötés

→ rignussal kötve

Menyasszonytánc

A vacsora különböző ételeinek behozását és az ételköszöntőket feltétlenül ajánlom bevenni. Ha nagyon szükséges, be lehet építeni a cipő ellopását és kiváltását; nagyon általános szokás egész Európában.

Eköztik az új asszony fejét, majd bejön a vőlegény cigány-kisérettel/ "Édes kedves kisangy!

Sablonos elem, de be kell venni két tányérral /egy-egy zászlós/: "Eladó az új menyasszony", "Ki tesz bele!?"

Éjjeli mulatás

/gazdasszonytánc/

A szórakozásból kiemelni a hirtelen megjelenő gazdasszonyokat, akik fakanállal, fedővel, üveggel, tepsivel stb. éktelen lármát csapva táncolnak; egy-egy az üvegestáncot is járja. Záró tánckép kavalkádját totálisan is, de egyes fontos elemeit kiemelni: az öregek/négy/ csillagverbunkját, a nők karikázóját, s a libbenőst. /talán be lehet venni a kenasztáncot is (pepru táncot és üvegest)/

A szövegek pontos megtanulásához beszél Géczi István menyasszony és egyéb közzöntőit.

A bizonytalanul emondott nészmenet vonulásának sorrendjét még pontosítanom kell, ill. a helyszínen a felvétel előtt úgy is beállítjuk.

A régi szalagokon ta lált és ajánlott dalok az alábbiak

A zászlós-tánc alatti dal:Ősszel érik babám a fekete szőlő../zene, esetleg
A legény udvarán menő tánchoz: Szépen uszik a vadkácsa../csárdás/ énekkel
" " " :t.képpen a buzsáki kopogós dallama/gyors, libbenős/

A menyasszonyt kereső szövegek: Jó napot kívánok! -Mi járatban vannak?- Mi egy galambot keresünk, a mi galambunk párja elveszett; kérjük a házigazdától, nincs-e maguknál a mi galambunk? -Moglehet, nézzék meg! -Tessék fiam, nézd meg jól, hogy ez az e! - No, ha ez lesz és szeretik egymást, akkor bizots, hogy ez lesz a párja nekije. Mer együtt valahonnan egy galamb, de hogy kié volt, azt nem tudtuk. /ezt a szöveget majd kijavítva megtanítottatjuk számukra /

A pántlikázáskor énekelt dal: Játszik a szél, Sej, de játszik a szél a Balaton vizével. Játszik a lány, Sej, de játszik a lány a babája ölébe. Játsszál babaám, már Ugy sem soká játszadozol már, Járok el hozzád. Jövő hónap 26-án katonának megyek

Az alábbi dalokat találtam még:

Ére gyere rózyám, nincsen sár.
Nincsen a zajtómon semmiféle zár.
Nyidva van a zajtóm, sarkig nyitva,
Csak a szerelem van tőlem eltilva.
Aki a szerelemet tőlem eltiltja,
Az Isten áldása sose nincs rajta,
Mert aszerelemnél nincsen nagyobb titok,
Merted kisangyalom rögtön meghalok.

Csak azt mondják, hogy én büszke vagyok,
Hogy egy kicsit a sarakémon járok,
De én ar/ról magam se tehetek,
De az Isten "csalfának" teremtett.

Csak azt mondják, hogy én korhel vagyok
Éjjel-nappal a csárdába vagyok,
Mert ittam én senki kontójára,
Mert engem a csaplárosné lánya.

-----A buzába, barázdába szépen szól a pacsirta,
Mert szomorítsd a szívemet Mariska,
Mert addig -addig szomorítod, tyuhaj, a szívemet
Mert addig meglátod, nemsokára halva találsz engemet.

Mert mikor engem, mikor engem keresztelni elvittek,
Keresztanyám elfelejti nevemet,
Édesanyám visszaizent, tyuhaj, a papnak,
Keresztejjen-keresztejjen engem legénycsalónak.

Berzencei nádas berök,
 Ott teröm a derék gyerök,
 Oj igyneös, mint a nádszál,
 Hajlik, mint a rozmaringszál.
 -~~En~~ a falu szép hejön van,
 Közepibe szentegyház van,
 Köröskörü eperfa nyítt,
 Bus gerlice rajt énekütt.

Berzencei számtartó kertjébe
 Megérett a ropogós szeréshnye,
 Ojan piros, mint a csöpentett vér,
 Meghalok a régi szeretőmér.

Biró, biró berzencei biró!
 Két szemödét szédje ki a holló,
 Mér soroztál engem katonának,
 Itt kell hagyni a régi babámat.

Berzencei hašastó, halastó,
 Belejestem kocsistól, lovastól,
 Jaj, stenem ki vész ki belöle,
 Annak leszék igaz szeretője.

Berzencei ropogós híd alatt,
 Három kislány/legény/ rozmaringot arat,
 En leszék a rozmaring kévekötője/marokszedője/
 ,Sej, barna kislány igaz szeretője.

Ez a kislány papucsot varratott,
 A sarkába szerelemet rakatott,
 Kijesett a szerelem a papucs sarkából,
 Jaj, de távol estem a babámtól.

Tizenkettő, tizenhárom, tizennégy,
 Ej, te legény házasonno hová mégy?
 Elmégy-e a régi szeretőd után,
 Megkérdezed, szeret-e még igazán?

Az apádat, az anyádat, te cigány!
 Áj félábra de, vigan nékem muzsikáj,
 Ugy szóljon a hegedü a kezédbe,
 Száz kislánynak repedjen meg a szive.

Menyasszonyérkezéskor

Ime, megérkeztünk, elértük e házat,
Hyujtsen Isten áldást fejükre sok százat,
Ime, szép menyasszonyunkat ide meghoztuk,
Az Isten oltára elébül vezettük, mehoztuk. Éljen!

Tyukhusleveskor

Tyukocskát hoztam, szépen megkoppasztva,
Tennap még a domboj gondtalan kapargott,
A mi szakácsnénk jó megtapogatta,
Minden porcikáját a levesbe rakta.

Hosszuviz/Buzsák/ ? 1900.

Menyasszonyérkezéskor

Ime, megérkeztünk, elértük e házat,
Nyujtson Isten áldást fejükre sok százat,
Ime, szép menyasszonyunkat ide meghoztuk,
Az Isten oltára elébül vezettük, meghoztuk. Eljen!

Tyukhusleveskor

Tyukocskát hoztam, szépen megkoppasztva,
Tennap még a domboj gondtalan kapargott,
A mi szakácsnének jó megtapogatta,
Minden porcikáját a levesbe rakta.

Hosszuviz/Buzsák/ ? 1900.

Menyecsketáncokor

Emitt édes menyasszonyunk megérkezett,
Hogy menyecske fejjel először táncoljon,
Táncoljon vele mindenki egy kurtát,
De vigyázzanak, le ne tiporják a cipője sarkát,
Mer gondolhatják, hogy drágaért varrták,
Ezért tömjék tele bankóval amarkát,
Násznagy uram kezébe egy üres tányér,
Én kezdem a táncot, a többi még ráér,
Addig menjenek tizesér, százasér, huszasér,
Huzz rá cigány, huzz rá, az új házaspárér!

Hosszuviz, Wimmer Viktor, 1907.

Bor előtt

Kedves vendégeim, de keveset isznak,
Mert nincsen itten párja a jó Noé bácsinak,
Ki a bort szerette és jókedvet is kapott,
Igyanak uraim, a hordónk még nem mozog.
Asszonyok, menyecskék hozzá kell csak nyulni,
El szokott a jó bor az asszonnál is csuszni,
Csak mégis az asszonyok a berbol keveset fagyasszanak,
Mert nincsen rutabb látvány, mint a részeg asszony.
Egyszer láttam egyet, az úgy megutáltam,
Hogyha rá gondolok, most is borsódzik a hátam.

12/

Itt van a menyasszony,
nem pörget már orsót
Látok a kezébe
egy nagy boroskorsót.

Aggyon az Isten
neki sok borsót
A násznagyuraknak
lóbórbü koporsót.

Nekünk a fának javábu,
Násznagyoknak meg a kurta ló
valagábu.

Happ,édes rózsám!a padlódeszkán!
Nem leszek én többé koszorusleán,
Ha leszek is,leszek,menyasszony leszek,
Vőlegényem mellett bokréta leszek. :/:

Vizsik a ládám,melleje párnám,
Magam is fölülök,
Ej,anyám,anyám,kedves szülődajkám!
De hamar elvisznek!

Buzsák-Táska,Étvágyoló Mátroonné,1920.

Happ,édes rózsám!a padlódeszkán!
Nem leszek én többé koszorusleán,
Ha leszek is,leszek,menyasszony leszek,
Vőlegényem mellett bokréta leszek. :/:

Vizsik a ládám,melleje párnám,
Magam is fölülök,
Ej,anyám,anyám,kedves szülődajkám!
De hamar elvisznek!

Buzsák-Táska,Étvágyoló Mátroonné,1920.

Songvár, Vaskapott Tur, 1907.

Legénybarát köszöntő

Kedves jó barátom!
Szivből köszöntelek,
Megérted a nevednapját,
Az Isten éltesen sokáig,
Éljél erőbe, egészségbe!
Kedves családdal együtt:

5. Kedves jó barátom!
Tudom, nagy napra virradtál,
Mikor szived mellé hü társat választottaál,
Hü társat, ki téged igazán szeretett,
Bármire vitt a sors, téged hűséggel követett.
De azért én téged nem birlak felejteni,
Szeretett jó barátom, s irig foglak emlegetni.

Levesköszöntő

Megfőtt a leves, a kása,
Az Isten áldása szállják az uj
Legyen sok ^{házaspárra!} boldogság az életetel
Az Isten sokáig adjon szeretetet
békességet köztetek!

-
/Rozmaringpohár-köszöntő/

Ennek a pohárnak rozmaringos pohár a neve,
Jerusálemből hoztam,
Meg is aranyoztam,
Ezekrét a jókért,
A mennyei jókért;
Igyunk hát minnyájan
Az új házaspárért,
Az új házaspárért.

Somogyfajsz, Németh Józsefné, 1898.

-

4, (Körlet). Ez a magaradnak híres eledele. Et firtalman fél
 van belőle fél. Jég stár a német, amon is a firt. Most
 a körletet, csak meg nem érte. Sarga vízre get viláman me-
 vetjül. Ezen jó költöket vigau meg is, együl. Ez a finom
 pörölt, nem is hittül volna, kint föt a konyhába már 2 hónapotta.

Bor köfőntő: ^{Ha is évan idős, mit a csopán mondják, hogy monni 2}
^{örögapán a víz stár mit monni. A port isal kő-}
^{szeggyel, frinjó}
^{Ha is is monni}
^{birja, a tele-}
^{segyvel.}

Mi is Noé apán of isten parancsára
 A víz forrását a birtáka,
 Minden állatfaját, növényből egyet vitt,
 Hogy a víz után ne veltülökön semmit.
 A föld a legjobban megír val egy tette,
 Hogy a jölköztet el nem felejtette.
 Neki köpöndetjül hogy a birt ismörjül,
 Amelyből örömet, kedvünetet maritjül.
 Urain, keltjünek hát ebbe a pohárba,
 Ez is Noé apán emlékeide máma,
 Hogy jölköt keménytel, leger edes hála,
 Menn köpöndetjü zivürel vigadragal (Kedvürel fálkélis).
 Ez anél vendéginél meg edes borbul,
 Mert egy óra múlva savanyóbbra fordul

5, (Pecsenyettőpönt) Kiki köpöndje meg jól most a kősdet,
 Mint pecsenyét hoztal, meg pedig sefélet.
 Tgazan mondhatom, aki együl ebül,
 Mint a heutasmenter is megdijit ettil.
 Kik pecsenyét vnyel, mind seraig eluel;
 Ösejül is ettil lettel ojan véuel.
 Mivel a pecsenyét minden zrette,
 Utána fordulak boral öblögettel.

Amikor a vőlegényt kísérik, kikérik

h.
Ime, megértettünk, elértük e házat!
Az Isten hintsen rá sok boldogságot!
Elvisszük a legényt, mint szép hajadont,
Visszahozzuk, mint majd vőlegényt.
Kérjük azért a kedves szülőket,
Engedjék utra kedves szülöttjüket!
Keéves jó anyám! ne epezd magadat,
Bocsáss esküvőre, engem hü fiadat,
Ha megbántottalak, a Krisztus sebére
Bocsáss meg az ő kiontott vérére!
Kedves jó apám, ne epezd te se magadat,
Bocsáss esküvőre engem, szép hajadon fiadat!
Ha megbántottalak, a Krisztus sebére,
Bocsáss meg az ő kiontott vérére!
Édes jó tesvérek, kik most köröttem vagytok,
Engedjetek utra engem hü tesvértetek!
Én szeretett szivbül szerettelek benneteket,
Az Isten ugy engedje élnünk boldogan házasesletünket.
Az Isten ugy engedje, éljen! *Somogyvár, Vénheltt Fure, 1907.*

Első táj ételkor

○ Az első táj ételt behoztam,
Erte a konyhába sokat fáradoztam,
Borssal, s óval megfűszereztem,
Ide teszem az asztalra,
Mindenki jó étvággyal fogyassza.

Pörköltnél

AD Behoztam a pörköltet,
Hogy velem ne pörüljenek.
Hoztam hozz rozsát,
Azt is fogyasszák velem.

Sütemény, törtánál.

g Itt vagyon a finom lisztből tákolt sütemény,
Nincs a benne semianízis, sem kömény, it sütemény,
Cukorral vegyítve nem is ojján kemény,
Aki ebből veszik, nem bánja a köszvény.
Aki ebből eszik, nem bánja a köszvény.

Baté, Horváth Ferencné, 1945.

Első tál ételkor

○ Az első tál ételt behoztam,
Érte a konyhába sokat fáradoztam,
Borssal, s óval megfűszereztem,
Ide teszem az asztalra,
Mindenki jó étvágygal fogyassza.

Pörköltnél

⊕ Behoztam a pörköltet,
Hogy velem ne pörüljenek.
Hoztam hozz rozsát,
Azt is fogyasszák vele.

Sütemény, tortánál.

⊕ Itt vagyon a finom lisztből tákolt sütemény,
Nincs ebbe sem ánizs, sem kömény,
Cukorral vegyítve nem is ojjan kemény,
Aki ebből eszik, nem bántja a köszvény.

Baté, Horváth Terencné, 1915.

VENDÉGEK HIVÁSA VŐLEGÉNYES HÁZTOL

Köszöntjük a házat a Jézus nevében
Leljük enek népét örömben békében
Hogy a vőlegényes házhoz is bejötünk
Ne csodálkozzanak egy csepet se felőlünk.

Most mi a menyaszon küdőtei vagyunk,
És meghivatlanul senkit kinem hagyunk
Legyen a vőlegény a szent hitre készen
Melynek napját tudja mikor leszzen.

Szent gyonás áldozás előzi ezt majdan
Ósi szent szokás ez marad mint volt hajdan
A szent eskü után öröm lakomára
Gyül a vendég sereg ösze nem sokára

Kérjük hát önöket tehetnénk e szebben
Vegyék ki részöket vig öröm közt eben.

MENYASZONYOS HÁZNÁL

Dicsértesék jézus békeség e háznak
Ahol a mi menyaszonyunkszülei tanyáznak
Engedelmet kérünk kiket a szeretet
Szent kötelesége most ide vezetet.

Vőlegényünk küldöt tiszteletel
Ki hiv menyaszonyát kéri szeretetel
Hogy mind jo keresztény jegyeseknek illik
..... regelén tudni illik.

Ósi szent szokáshoz és hitünkhöz hiven
Szent esküt végezni legyen szépen készen
Mert Isten áldása rajtok ugy örködik
Ha a szent frigyüket igaz szivel kötik.

Kedves menyaszont mindõn ere kérjük
Hiv kíséretünket szívesen igérjük
Most pedig e házra áldást békét kérve
Távozunk mert idõnk utunk ki van mérve.

NÁSZNAGYNÁL

Dicsértessék az urjézus drága neve,
Aki minnyájunkér váltságára leve
Võfélyei vagyunk egy hû jegyespárnak,
Kik még az életbe különuton járnak.

De majd egygé forrnak, Isten ugy akarja,
Mig csak õket a sir hantja nem takarja.
Szent menyegzõre hivunk mi vendéget,
Elõször is e ház tisztés feje, téged.

Aki násznagyként álasz a kedves pár fölött,
Melyre, hogy megnyertek, szívük nagyon örül.
A kedves családod is ottlegyen,
Az örömnepen közösen részt vegyen.

Vegyünk örömünkben részt e kedves párnak,
Akik minnyájunkat szeretettel várnak.
Jóisten vezérlé aki alatt jöttünk,
Virraszon gondjával addig is fölöttünk.

MEGHIVÁS KÖZVENDÉGEKNÉL

Tiszteljük e ház urát és gazdaasszonyát,
Ha lennének szívesek, szavamat meghallgatnák
Elõször is vőfélyei vagyunk
És annak eljegyzett menyasszonyának

Akik igen szépen kéretik őket, szegénységüket
meg nem vetnék,

Estére egy kis vacsorára, egy két pohár bor megivásra
és egy kis táncra eljönnének, szívesen elvárják őket.

VŐLEGÉNYBUCSUZTATÓ

Tisztelt gyülekezet, Isten szent kérésével
Szívünk ünnepélyes tiszta örömevel
Induljunk el mostmár, keressünk fel párját
vőlegényünknek, hol ők epedve várják,
Szerezzük meg néki azt a boldogságot.

Fűzzünk kebelére egy szép gyöngyvirágot,
Induljunk az Urnak oltalma kíséretben,
hogy mit vele kezdtünk,
boldog véget érjen.

Mikor a násznép a menyasszonyos házhoz érkezik

Dicsértésék Jézus végre hát itvagyunk,
Itvan a seregünk és itvan a násznagy nek
Elhoztuk a kedves várva várt vőlegényt,
Ne epedjen tovább már, sajnáljuk szegényt
Tudjuk, hogy prája is reá vára ozott,
Szívből mondja néki, hogy az isten hozott.

MENYASSZONY BUCSUZTATÓ

Drága jó szüleim, töletek kell válni,
Ezt-fájdalom nélkül nem tudom megállni
Bár örömnep a menyegzőnap nekem,
Kicsordul a könnyen ez örömnepen.

Ha arra gondolok, akiktől válok
Szívemen könnyíteni hiába próbálok
Kedves édesapám, hü táplálóm,
Nekem először is reád esik tekintetem.

Uj párok fölkoszontója !

E szerető ujpárra szavam emelem,
Szeretet maradjon közöttük melegen,
Meleg napugárként világolja őket ...
Velük együtt édes jó ~~szülőket~~ Szülőket...

Akik még idáig élnek köztük hála,
Csak a Vőlegényünk szive félig árva,
Majd lassan kigyógyul lesz egy hitves párja,
Feredésbe megy az ő árvasága

Hit Remény Szeretet tartsa össze őket
Velük együtt édes jó ~~szülőket~~ Szülőket,
Kiknek még idáig dobog meleg szivük,
Legyen az ujpárnak boldog esküvőjük,

Boldogok legyenek ezen a világon,
Mind éneklő madár a zöldelő ágon,
Uj fészekhez kezdve reménykedve szivük,
Ezen szent utjukon Isten legyen velük.

En és Feleségen ezeket kívánjuk
Legyen az életbe szerető családjuk,
Akit majd valaha szülő szív plántál,
Ugy csüngjön ő rajtuk mind gyümölcs a fáján.

Irta Gutmann János új párok részére
Fogadják el Tőle meleg szeretettel

Kötete 949. II. 17.-ére

Meleg szeretettel.

Sütemény fölött

Elkészült a lisztből jóféle sütemény,
Nincs ebben sem ánizs, sem mustár, sem kömény,
Cukorral vegyidve nem is nagyon kemény,
Aki ijjennel én, azt nem bántja a köszvény.
Bátran lehet ennyi, a gyomornak nem nehéz,
Fogjon meg belőle, minden darabot kilenc kéz.

"...mikor még fiatal ember vótam, vettünk a vásárba illen
vőfénykönyveket. Abbol kiszedtük, ami nekünk tetszett, meg
magunk is irtunk le....vót abba mindenféléről...magunk
is átirtuk, -mert mi vótunk négyen férfiak-, bátyám át-
irta, meg magunk is szerkesztettünk hozzá, amellik tet-
szett nekünk, s betanultuk. Itt Bajomba a vásába is árul-
ták régen, vótak azok az istóriások, azok is áruták, még
a huszas években...hogyan mikor hatták abba, nem tudom..."

Nagybajom, Merth György, 1885.

Káposzta előtt

Ez a jó kis leves most lett kitöltve még,
De majd másfélét is hozok, ha ez nem lesz elég.
Kérem, ha csak lehet, hagyják ám meg felét,
Mer a konyhán is várja a sok fehérchseléd.

A Paradicsomból éppén most érkeztem,
Amellnek gyönyörű gyümölcséből ettem,
De mivel hogy ottan soká kertészkedtem,
Szép fejeskáposztát bőven termesztöttem.
Szárma, a káposzta az étkek vezére,
Nemes magyar hazánk országos cimere,
Még a kirájnak is gondja vagyon erre,
De áldott a föld, amell ezt termette.
De tovább nem dicsérem, dicsérje meg magát,
Mer belevágattam vagy fél oldalszalonnát,
Tizenkét disznónak elejét, hátulját,
Keresse meg benne ki-ki fölét, farkát,
Majd a menyasszony is megtalálja a vőlegény farkát.

Pecsenyeköszötnő

Itt hozok sülteket, számtalan sokfélét,
Azért köszörülje meg mindenki jól a kése élet,
De el ne csorbitsa ám a tányéra szélét!
Huzza meg kend bátyó rekedt hegedűjét!
Mert nincsen ám párja a jó pecsenyének,
Mert ez vidámságot okoz az elmének.
Öreg ősz atyáink azért voltak vének,
Mert azok csak borral, pecsenyével éltek.
Ezen pecsenyéért jó nagy próbát tettem,
Mert egy szilaj bikával hét nap verekedtem.
Kicsibe, hogy fogam ott nem is feledtem,
De oda se neki! csak hogy legyőzhettem.
Ezt a jó eledelt abból készítetttem,
Megvallom uraim, hogy magam is szeretem.

Levesköszöntő

Látják már uraim, hogy nem üressen jöttem,
Étekkkel terhelve vagyom mándkét kezem,
De mielőtt hozzányulnak a kanálhoz,
Buzgó szívvel hálát adjanak az Urnak.
De hogy itt most én soká ne papoljak,
Hogy e forró táljól sbeket ne kapjak,
Vegyék el kezemből ezt a meleg tálát,
Mellet már az ujjaim tovább nem állnak.
A hátam meget is vagy husz legén vagyon,
Azoknak a kezeit is süti igen nagyon,
Ne tántorogjon hát most előttem senki,
Mert a nyakát leforrázom neki.
Itt tehát a leves, mellett adott jó hus,
Azért is a szive senkinek ne legyen bus.
Nosza muzsikuskok, szóljon hát a vig dus,
Ezzel dícsértessék az Ur Jézus Krisztus!

Vacsorai leves előtt

Keéves vendégeim, foglalallanak helet,
Tereitve az asztal, mindenki leülhet,
Odakint engemet zaklat a szakácsné,
Hogyha sokat várok, mind elpuhul a lé.
A legénységnek már viszket a talpa,
Hogy ezt a sok szép lánt mind megforgathassa.
Ételt, italt, ami, lesz, azt gyorsan behordhassa,
Itt állnak körülöttem azért szolgálatra.
Én meg, hogy jó levessel vessem meg az ágyat,
Kivánok szívemből igen jó étvágyat!

Tánc előtt

Méltó vendégei ezen tisztelt háznkk,
Kérem, tánculjanak, mer id benn megfáznak!
A szakácsnék minket csak kifiktóriáznak,
Nekünk köll várni, és mégis ők lármáznak.

Nagybajom, Merth György, 1885.

Ha megbántottalak, a Krisztus sebére,
Bocsáss meg az ő kiontott vérére,
Engem, mint gyenge virágot hűen ápoltál,
Okossan neveltél, a jóra tanítottaál,
Fogadd hálásszönetemet, drága jó anyám!
A jó Isten áldása szálljon reád!

Bucsu a lánybarátoktól

Megjött már az óra, hívnek a harangok,
Bucsuzzatok jó leánytársaim,

Szép koszorutokból ime most megválok,
Az Istentől néktem minden jót kívánok.
Adjon az Isten néktek hű párt,
Szívből szeretett hitvestárst!
Elviszik a lányt, mint szép hajadont,
Visszahozzuk, mint szép menyasszonyt.

Tréfás bucsuzó a lánybarátoktól

Kedves jó leánytársaim, tudom, míg köztetek voltam,
Sok minden viccet, követtem veletek,
Alsó, felső szűrűskertig köröttem voltatok,
Most tetőletek is megválok,
Az Isten áldása sokáig táruljon tereátok is.

Somogyvár, Venhardt Imre, 1907.

Mikor a menyasszonyér mennek
Ime, megértkeztünk, elértük e házat,
Az Isten hintsen rá sok boldogságot,
A szép menyasszonyt itt biztos megleljük,
Az Isten házába illendően vezessük.
Megjött már az óra, hívnek a harangok,
Bucsuzzatok ti, menyasszony, rokonok,
Kedves jó leánytársak, kik eddig voltatok,
Szép koszorutokból igen most megválok,
Az Istentől néktek minden jót kívánok.
Adjon az Isten néktek hű párt,
Szívből szeretett hitvestárst!
Elviszik a leányt, mint szép hajadont,
Visszahozzuk majd, mint szép menyasszonyt.
Kérjük azért a kedves szülőket,
Engedjék utra kedves szülöttjüket.
Zenészekhez szólok, ti is ezt halljátok,
Szüflátokat ma ne sajnáljátok!
Hadd szóljona súp és a trombita,
Hadd szóljon árszinben a kedves muzsika!

Kérem szépen azért a ház tisztel urát,
Hogy e két szép lánynak adjam ki a jussát,
Nem hiányzik más csak beleegyezése,
Hogy beszédemnek majd lagzi legyen vége,•

Mosdós, Horváth Ferencné, 1939 / írta le Pölöskei Borbálától 78 éves
korában 53

Tudjuk, e világot Isten teremtette,
Mindenféle jóval felékesítette,
Embert is teremtett, Ádám volt a neve,
A Paradicsomban szépen elhejezte,
Boldog is volt Ádám, nem volt semmi dolga,
Ehetet, ihatott, míg kedve tartotta,
De úgy is megesett, ami mással szokott,
Hogy egyes-egyedül néha unatkozott,
Kereste is párját, hej, de nem találta,
Az eget urához nagyokat sóhajta,
Mi bajod van Ádám, szólott hozzá Isten?
És felelé Ádám, az hogy párom nincsen,
Mert kegyelem Ura, szép e világ nagyon,
De egyedül élni, kedvem ellen vagyok,
Nincs akivel szóljak, kivel beszélgessek,
Inkább vedd el éltet, minthogy magam legyek,
Megharaguvék Ur e kívánság miatt,
Szólt, ezért elveszed méltó jutalmadat,
Ádám~~a~~ májséges méj álmat bocsájtott,
Oldalbordájából kivett egy darabot,
Abból alkotta a gyönyörű Évát,
Szegénynek, gazdagnak egyforma őszanyját,
Volt már, ki Ádámhoz szólt ^{ion} ~~már~~ és beszéljen,
Volt, kinek a nyelve fojton kerepeljen,
Volt, ki a fejéhez vagdossa fazekát,
Falat, gyurótáblát, kefét, tányérokat,
Volt, ki seprűnyéllel kenyegetse hátát,
Akkor is zavarja, ha görcs húzza a lábát,
És könyörgött Ádám: amit adtál vedd el!
Vagy áldj~~m~~ meg engem Uram bika-türelemmel,
És beteljesedett az Ádám kívánsága,
Bikatürelemmel az Ur megáldotta,
S hogy szarvát is hordja egynémej utó~~g~~ja,
Azt nemcsak én, de sok ember tudja,
Ádám természetét öröklét fojtatá,
E szép két lánynak is, eljövendő párja,
Mert hogy mind a kettő elveszté az eszét,
Nem vésték eszükbe jól az Ádám esetét,
Ha elvesztették is, van-e abban csoda?
Mikor mind a két lány tündészip Ilona,
Az egyiké szőke, a másiké barna,
De hogy mindkettő szép, mindenki láthatja,

Mikor a menyasszonyér mennek

3.

Ime, megértkeztünk, elértük e házat,
Az Isten hintsen rá sok boldogságot,
A szép menyasszonyt itt biztos megleljük,
Az Isten házába illendően vezessük.
Megjött már az óra, hívnek a harangok,
Bucsuzzatok ti, menyasszony, rokonok,
Kedves jó leánytársak, kik eddig voltatok,
Szép koszorutokból igen most megvállok,
Az Istentől néktek minden jót kívánok.
Adjon az Isten néktek hü párt,
Szívő szeretett hűvestárst!
Elviszik a leánt, mint szép hajadont,
Visszahozzuk majd, mint szép menyasszonyt.
Kérjük azért a kedves szülőket,
Engedjék utra kedves szülöttjüket.
Zenészekhez szólok, ti is ezt halljátok,
Szüflátokat ma ne sajnáljátok!
Hadd szóljona síp és a trombita,
Hadd szóljon árszinben a kedves muzsika!

-

Somogyvár, Venhardt Imre, 1907

1 Ha megbántottalak, a Krisztus sebére,
Bocsáss meg az ő kiontott vérére,
Engem, mint gyenge virágot hűen ápoltál,
Okossan neveltél, a jóra tanítottaál,
Fogadd hálásköszönetemet, drága jó anyám!
A jó Isten áldása szálljon reád!

Bucsu a lánybarátoktól

2. Megjött már az óra, hívnek a harangok,
Bucsuzzatok jó leánytársaim,
Kik eddig voltatok, szép koszorutokból most megválok,
Szép koszorutokból ime most megválok,
Az Istentől néktem minden jót kívánok.
Adjon az Isten néktek hű párt,
Szívből szeretett hidvestárst!
Elviszik a lányt, mint szép hajadont,
Visszahozzuk, mint szép menyasszonyt.

Tréfás bucsuzó a lánybarátoktól

Kedves jó leánytársaim, tudom, míg köztetek voltam,
Sok minden viccet, követtem veletek,
Alsó, felső szürüskertig kötöttem voltatok,
Most tetőletek is megválok,
Az Isten áldása sokáig táruljon tereátok is.

Somogyvár, Venhardt Imre, 1907.

Lakodalmi köszöntők

/levesnél/

Id van hát, az első tál ételt behoztam,
És hogy el ne ejtsem, sokat inádkoztam.
A szakácsasszonnyal összebarátkoztam,
Hust gyömbér, sáfránnyal meg is sózattam.
Örülök, hogy tálát nem viszek üressen,
Mer a vendég gyomra nem marad üressen,
Tessék uaraim, lássanak utánna!
Kérem, ne hagyjunk semmit se atálba.

/bushoz/

Jól kiköszörülje mindenki a bicskája élet,
Mert pecsenyét hoztam, mégpedig sokfélét,
Igazán mondom, hogy ki eszik ebből,
Mint egy hentesmester, úgy meghizik ettől.
Kik pecsenyét esznek, mind sokáig élnek,
Óseink is azért lettek ojjan vének,
Mivel a pecsenyét mindenkor szerették,
Utánna torkukat borral öblögették.

/süteményhez/

Jó fehér lisztből készült e sütemény,
Cukorral vegyidve nem is igen kemény,
Mazsolaszőlővel van telisded-tele,
És sok más jókat is tettek ám még bele.
Ujj édes a tészta, mint a csurgatott méz,
Mert megkívánja az ember, hogyha reá néz.

/kásához/

E tálba párolog jó izletes kása,
Aki abból eszik saját kárát lássa.
Tessék uaraim, nyuljanak utánna,
Félbe ne hagyjunk semmit se a tálba.

Vörs, Simon István, 1895.

lakodalmi rigmusok

A "peroráció" kezdetekor a táncnak vége, mindeni a pozivicsra figyel
Vacsora előtt

Szerencsés jó estét kívánok mindnekinek,
E menyegzős házban összegyűlt vendégeknek,
Hozzám tartozandó jámbor legényeknek,
Kömlöttem álló gyönyörű szüzeknek.
Várjuk azokat is, kik még itt nincsenek,
A nagy dolguk miatt még ide nem értek.
Reméljük, hogy ők is hamar megérkeznek,
A mi vendégeink tovább nem éheznek.
Az első tál étel lesz bagoly-nyerítés,
A második csirkeordítás,
A harmadik borjuköhögés,
Végére érkezik egy üres kocsizörgés.
Sült pecsenye helyett egy nagy fejsze foka,
Háromszázestendős keréknek az agya.
De már nem tréfálok, megyek a konyhára,
Visszetérek én is így hamarjába.
Ha előbb nem, hát habakuk-napjára.

I. fogáshoz

Érdemes vendégek nem üresen jöttem,
Étekkél terhelt mind a két kezem,
De mielőtt hozzányulnának a kanálhoz,
Hálás szívvel buzgón áldjuk az Urunkat,
De én hosszan ne papóljak,
A forró táltól sbeket ne kapjak.
Egyék el kezemből ezt a forró tálát,
Melyt már az ujjam nem álhat.
Azoknak kezét is süti már nagyon
Itt hát a leves, melyet adott jó hus,
Senkinek a szive ne legyen bus,
Ezzel szóljon a vig dus,
Dicsértessék a Jézus Krisztus. Jó étvégyat!

II. fogáshoz.

Itt hozom a borjut tormával,
Csak 30 tavasszal járt ki az anyjával,
Szegény a szénát nem ette,
Gyengesége miatt csak akorpát nyelte.
Itt tehát a tormával, 30 tavasszal
Ez a borju járt ki az anyjával.

III. fogáshoz

Itt a jó rétes, kibéleelve mákkal,
Láttam a konyhán egy egész zsákkal,
Van közöttte turós, darás, répás,
Tinek milyen tetszik, szabad a választás.

IV. fogáshoz

Hurka és pacal szép menyegző jele,
Most tötettem rizskásával tele,
Ezt mind mög köll önni,
Nem fog senkinek kárára lönni.
A menyasszony is egyre kacsingat szemembe,
Hogy hurkát vigyek elibe,
De félek, hogy megcsömörül tőle,
Inték neki, hogy keveset ögyön belőle.

V. fogáshoz

Itt a jó pecsenye, kukurus és párja,
Aki ebből eszik, soha meg nem bánja.

VI. fogáshoz

Fáján lisztből jóféle sütemény,
Nincs ebbe mustár, se kömény,
Aki ebből eszik, nem bántja a köszvény.

Meghintve a jó bélesekkel mazsolaszőlővel telt édesekt,
Tudom, hogy szeretik az itt lévő szüzek,
De még jobban az öregek és vénék.

Az asztaltól való kiszálláskor
Tisztelt vendégsereg! Ifjak, lányok és vénék!
Illő becsülettel egy kis csöndet kérek,
A házasságról egy kicsit beszélek.
Hallgasson rám minden megteremtett lélek,
Szent házasságot az Isten rendelte,
Amikor Ádámot és Évát megteremtette,
"Hogy örömben, bűbán segítőtje lenn,
A szent bibliában így van ez benne.
De jó, kinek van felesége, párja,
Mert a jó feleség a ház gyöngyvirága.
Friss öröm és áldás száll vele a házba,
Kivirágzik szépen a boldogság fája.
Magányos legénynek unalmas az élet,
Nincs ki szóljon hozzá édes szép beszédet,
Hát legények, előre, előre,
Készüljétek immár a szép menyegzőre.
Gondolkodom én is már régen felőle,
Már léssen is valami belőle, Mert a házasságról beszélek én mostan,
Mi minden köll hozzá, elmondom én sorban:
Ha firtatásához immár hozzáfogtam,
Nem tartom a többit sem titokban,
A gazdasszonynak tűzhely kell először,
Amelyen finom ebédet főzzön,
Szobába, konyhába, ami csak szükséges,
Vagyis minden szerszám legyen elégséges.
Seprő, ruhakefe, dákza a sarokban,
Mángorló, sótartó, motolla és rokka,
Falra cifra tükör, új szék, fényes asztal,
Láda, diván, ágy, paplan, vánkos szép huzattal,
Apró szilke, fazék, bögre, fál, szita, kosár,
Szakajtó meg kanál, sajtár, üst, bogrács, serpenyő, sütőlapát,
Fémét, tökgyalu, meszelő,
belefáradtam én ebbe a beszédbe,
a mind elsorolom, reggelre se lesz vége.
Mert a házassághoz köll efféle dolog,
amivel az asszony gondolata forog.
És ezzel mind készen kell lenni,
Egy év múlva bölcsőf is kell venni.
Mehát barátaim, jól megfontoljátok
Mielőtt az asszonyt a házhoz hozzátok,
mindent vegyétek meg, kezéhez adjátok,
Kérem az égnek áldásait rátok. Amen.!

8) Lakodalmi vőfényköszöntők

Nyöszólólányhívás

Tisztelettel teszem ide be a lábam
Ennek a jó háznak jó napot kívánok
Egy zenészbarátunk esküvőre készül
Nyöszólólány kell a menyasszony részéről

Két tisztességes lányoknak szántam én a kérésemet felhozni
Kérem,, ne mondjanak nemet. jótállunk mi érte
Elgyüvünk mi érte szépen, visszahozom rajta a rózsát fehérségben

Vőlegénybucsuztató

Tisztelt vendégsereg!
Isten szent nevébe induljunk el innen békességbe
Vőlegényurunknak keressük fel párját,
Az ő drága kincsét, szép menyasszonyát.
Először is az Isten házába visszük,
hogy szent áldás után boldog léssen hitük.

Menyasszonybucsuztató

Tisztelt vendégsereg, egy kis csendet kérek
Nagyon fontos mondanivalóm van nékem
E hējlék fészkeben nőtt egy fehér galamb
Az ő érdekében volna néhány szavam
Egymás iránt érzett igazi hűségre
Szívükből fakadó igaz szeretetre

Tesz ma fogadalmat menyasszony, vőlegény,
S nyoszólójának engem felkért.

Mert ő szólni nem tud, látom orcájáról,
Így most én mondom el, mit gondol.
Először bucsuzok jó apám tetőled,
Ki oly sok szeretettel pátyoltál engemet.
Bu nyomta szivedet, ha engem baj ért,
Neveltél engemet az urnak nevében.
Tiszta, jó erkölcsben, szorgalmas munkában,
Hogy részesülhessek Isten áldásába
Mindezekért én is azt kívánom néked,
Áldjon meg az Isten sok jó egészséggel.
/Akkor megcsókolja az édesapját/

Bucsuzik az anyjától:

Kedves édesanyám, most hozzád fordulok
Szerelmetes dajkám, tőled elbucsuzok
Jóra intettél, a rossztól féltettél
Engem ily hamar a szárnyamra engedtéi
Bölcsőm rengetéd hosszú éjszakákon
Álmimat virrasztád éjszakánként hányszor
Hadd csókolom meg azt az áldott kezet,
Melyekkel neveltéd kedves gyermekedet.
Bucsut veszek tőled hulló könnyek között,
Szeretett jó anyám, jóságod köszönöm.
Csókolj meg leányom, mielőtt elmennék,
Áldjon meg az Isten minden jóságodért.
/Ekkor megcsókolja az édesanyját is/

Bucusu a lánypajtásoktól

Kedves lánypajtások hozzátok fordulok,
Ha terátok nézek, szinte megvidulok
..... utnak indulok,
de azért szívembe egy kicsit busulok
Nem lesz köztetek maradásom
Férjem házánaál léssen a lakásom
Amint férjem fujja ugy lesz a járásom

Jaj de hamar elmúlt az én lányságom
Induljunk hát el a szentháromság nevébe
Hosszu uton vezéreljen az Isten

Tisztelt vendégsereg
Egy-pár szóra kérem
Csak egy-pár szót szólok,
amig végét érem
Egymás iránt való igaz szeretetre
Isten és ember iránt való
igaz szép életre
Tess ma fogadalmat menyasszony és párja
Ki az indulást már oly nehezen várja
Szólni nem tud, látom orcájáról,
Tehát elmondom, mit elméje gondol.

Jer ide menyasszony, jer csak drága lélek
Mondjad, hogy mit mondjak, én meg majd beszélök
Először is köszönném jó atyám atyai voltodat,
Hogy ápoltál engem, kedves leányodat
Sok bu nyemta szived, hogy boldoggá tennél engemet
Az Urnak nevében neveltél

Tiszta jó erkölcsben, jó munkásságban,
hogy részem lehessen minden jó áldásban.
Mindezekért áldjon meg az Isten apám.
/Akkor az aptyát megcsókozza/

Kedves édesanyám, most hozzád fordulok
Szerelmes hü dajkám tetüled bucsuzok
É jaj, hogy is kezdjem, beszélni se tudok
Szivem összeszorul, és én csak zokogom.
Add ide kezedet forró könnyeimnek
Hadd öntöm rá jelét igaz érzelmemnek.
Ki annyit dajkáltál és annyit szenvedtél
Mivel mai napig engem felneveltél
Ki bölcsöm ringattad, álman fölött virrasztál
Mindezekért áldjon meg az Isten anyám
/Akkor az anyját is megcsókolja/

Hát hozzátok mit szóljak jó testvéreim, lánybarátaim,
Titületek is elbucsuzom. Adjon az Isten tinéktek is
egy jó párt, Becsüljétek meg egymást, szivemből kívánom.
Ezzel bezárom bucsuzáson,
most pedig menjünk előre,
hogy odaérjünk a szent esküvőre.

A legényekhez való biztatás

Tisztelt vendégsereg!

Mielőtt vacsorához ülnek

Méltassanak egy kis figyelemre engem

A szent házasságot Isten maga szerzé

Mikor Évát adta Ádám mellé.

Hogy egyik legyenek örömben és bajban

Ezért hát legények, kinek nincsen párja,

Tegyen szert mielőbb szive Évájára

De oda van ám a kutya eltemetve,

Jó asszonypalánta biz kevés van ám vetve

Mert úgy jár valamely kétaraszos nyelve

Mind a rokkakerék olajjal megkenve

Duzzog, dörmög, pöröl, savanyu az arca

Mint a ma szakasztott éretlen vadalma

Aki ilyent kap azt megverte az Isten

Mert a rosszasszonynak a földön párja nincsen.

Köszöntő

Itt a forró leves, az étkek alapja,

Vigyázzon szájára, ki ezt bekapja

Vessen a többi jó étkeknek ágyat

Kivánok hozzá pompás, jó étvágyat

Tyukhus

Gyenge tyukhust hozok én itten tormával

Csak negyven tavasszal járt ez az anyjával

De a forró gőzben porhanyóssá váltott,

Mert ily társaságot még soha nem látott.

Marhahusköszöntő

Én ez eledelért egy nap próbát tettem
Egy szilaj bikával két nap verekedtem
Végülis én legyőztem a bikát
Most én idehoztam megfőzve a husát.

Borköszöntő

Sok vidámitásra Isten a bort adta
Amint zsoltárában Szent Dávid mondotta:
Jó gazdánk a hordóját megcsempelte
Tomérdek borát ide fölhozatta.
Tessék jó uraim, a borból igyanak,
de egy pohárkával nekem is haggyanak.

Köszöntő,

amikor a nyoszójólán megkináta a vőfént borral

Áldomást is igyunk ez új ifjupárra
Ez éppen jó lesz a mai éjszakára
Kivánnjuk, hogy nékik jövő ilyenkorra
Diszítse ágyukat két pöntkikás pólya
Nyoszójóleányom, drága virágszálom
"Incsen neked párod széles e világon
Hogyha jövő farsangot megvárod
Engedgye az Isten, én legyek a párod

/Ilyenkor a nyoszolólányok teletöltötték a poharat, azt egy kis-
tányérral leborították, úgy kínálták meg a vőfényt a borral.
Ugy köllött a vőfének meginni, visszafordítani, hogy ki ne
folyjon a bor. Ilyenkor mondták:

Nyoszolólányom e fölfordult poharat
Azért adta, hogy kikisérjem a pajta sarokba
De hogy senki ne keressen, násznagy uram az
ablakon lessen.

Menyasszonytánc 1)

Van egy kedves nóta, mely mindig uj marad,
Mig a magyar ember magyar földön arat.
Legkedvesebb dala e szép magyar lánynak
Minap is hallottam ajkáról néhányunk.

Balatonon jár a hajó, a lány menyecskének való
Szereltem az evezője, főkötő a kikötője
A mi menyasszonyunknak is ez volt a nótája
Addig-addig dalolgatta a kis komisz szája,
Amig eljutott a boldog kikötőbe
Im itt áll előttünk magyar fejkötőbe.
Takarós kis menyecske kedvességgel teli
Pördüljön is hát vele egyet mindenki,
De ingyen nem aggyák ám ezt a boldogságot
Fizetni kell érte egy kis pénzválttságot

Huzz rá cigány!

Eladó a menyasszony!

Egy pengő a menyasszony.

2.

Kedves barátaim! Tisztelt vendégsereg!
E szép rózsaszálra idefigyeljeteK.
Asszony lesz a lányból, a bimbózó rózsza,
tuggyuk, hogy ezt mondja régóta a nóta.
Ez a rózsaszál is ezt addig dalolta,
Mig a kedves párja egyszer meghallotta.

Valmennyi lánynak az a titkos vágya,
hogy reá találjon az ő kedves párja
Mer az édenkertbe Isten egy rendelé
hogy az Ádám mellé az Évát teremté.

Mielőtt a menyecskék sora közé lépne
Neki is szüksége lenne egy kis pénzre
Melyből talán esztendőnek elteltével
Babapólyát és egy bölcsőt is vehetne.

Én tartom a tányért,
vőlegény a vékát
Ebbe tegye ki-ki az ő
ajándékát.

Amíg a vendégek
ropják ezt a táncot
Addig én itt
a vőlegényre vigyázok

Táncoljon hát vele
mindenki egy kurtát
Csak le ne tapossa
a cipője talpát

Násznagy ur fölkérem
Ön kezdje a táncot
És a vendégeknek
jó példát mutasson.

A menyasszony máris
részálja a farát
Te meg huzz rá cigány
ezt a rézangyalát.

Eledó a menyasszony!
Száz forint a menyasszony!

Perőcsény, 1973. V. 19.

Citerajáték, dobbal kombinálva Perőcsényben: Molnár Gábor, 1920.
A saját gyártmányú hangszeren közismert sok népdalt adott elő.

1. Vőfény hidosó Együd József, 13 éves.

Igaz szívből szólok e háznak urához,
Szavamat intézem mindegyik tagjához.
Igen szépen kérem, hajják meg mit mondok,
Midőn szavaimmal magukhoz fordulok.

Drözsöt Gergely családját nagy öröm érte,
Isten az áldását bőven rájuk mérte.
mert szeretett fiukat bocsájtják szárnyára,
Mivel hogy rátalált élete párjára.

Ennek örömeire léssen lakodalom,
M^el^ere a tisztelt feleket meghivom.

Kérem az ő nevükbe a tisztelt feleket,

U^eljenek meg a többi vendégekkel.

Szivessen látjuk illő tisztelettel.

/Koczó János barátomtól tanultam. Régen füzetbe volt leírva, de
nem tudom hol van.

2. Ime itt áll egy édes menyasszony,

Hogy menyecske fővel táncolhasson.

Táncoljon hát vele mindenki egy kurtát,

Csak le ne tapossák cipőjének sarkát.

Gondojjanak arra, hogy nem ingyen varrták,

Azért nyissák meg erszényüknek száját,

A táncot én kezdem, a többi még ráér,

Húzd rá cigány az új házaspárér.

Koczó János, 13 éves.

Perőcsény, 1973.

1. Behoztam a kakst egész tarajával,
Jó puhára főzött jó kockatésztával,
Alázatossan ül ő a tálban,
Egy rózmaringaszál virit a szájában.

Tegnap este még nem gondolta szegény,
Mikot ott kukérékolt a szalma tetején,
Hogy szombat estére páfrányos levesbe
Mégfőlve nyugodjon szegény kakasteste.

De én rá gondoltam, mer a fogam vásott rája,
De sokat beszökött a buzáskamrába.

Még is hizott ez jól, bár hogy evett mindég,
Jól is lakhat ebből ez a sok szép vendég.

Nézze násznagy uram, minő nagy a combja,
Asztán násznagy uram, rám is legyen gondja.

Csenki István, 1914, Együd Irma, 1911.

Menyasszony bocsázata.

Tisztelt Vőnőcsere!

Egy kis szóra kérem,
Hát ezélok egy pár szót, ami végezt érem.
A menyasszony bocsuzik edes szüleitől,
Szívvel szeretett jó testvéreitől,
Szólom, de nem tud, látom has örömeit,
En tehit elmondom, amit elbájo gondol.

Először is Atyám szóm beszélt Torditán,
Bocsuzó beszéden sokogva imáitom,
Mossze ropál utinad lelkeimnek sehaja,
Az angyalok közé, a magas mennyországba,
Kön lehetek mellettén a szép pánban,
Hogy együtt örülök boldogomunk,
A jó Isten old térdelj le őretten,
Imlikozsál, Petőled ezt kérem.

Időnyim, amikor Tehozzid beszélek,
A szövenben akkor nagy földelést érzek,
Tenekek köszönöm, hogy e földön élek,
A nagy felnevelést hálat adok néked,
Bölcsösnek ajkain belül föl imáit,
De még jobban remeg szívem a szeretettil,
Csak azért az együtt konyör, én Tenekek,
Tartod meg irinyemben mindig szeretetes,
Légy szerető magis szentia imáit,

^{csere}
Egy jó Atyán, Tehozzid az szölok,
Hogy a házadot utjára imáitok,
Teneked is köszönöm a sok jóköt,
A nagy szeretetet, a sok földelést,
Sírel kikeremtel elhalasztól éngem,
A sok jóköt odát megköszönöm mostan.

Áldjon meg az Isten edes jó testvéreim,
Kikkel együtt telt el vidám gyermekérem,
Kikkel megosztottam minden jó örömeim,
Jó indulatokat imáitom köszönöm.
Ezen szölköt mindig megem szeretetesnek,
Mindent a kelvakra szivesen te gyetok,
Többletek e körösem az én bocsázásom,
Áldjon meg az Isten, szívvel kívánom.

Rajadon rajtöim, szölk virágok, lányok,
Bocsuzásom közben köszönik a szölok,
Anja a taromt, ki gondol csak szölk,
Tallitok meg Ti is hamar a pirotokát,
Hogy ez megtörténjek, én imáitok,
Szeretett lánytörök Isten veletek.

Mossza az én utam, asolyre imáitok,
szölk én Istenem Tehozzid imáitok,
Bocsuzó meg iland elkövetett vötkem,
Add, hogy boldog legyen az én páros életem.

*Skrivanyai Miklos
Gódrékesz-tud,
Cidy. 8. 10*

Kérem

Menyasszony bűnbánata.

Tisztelt Vándorsereg!

Nagy kis szóra kérem,
Hadd szóljak egy pár szót, ami végig érem.
A menyasszony bűnszik edes szelleitől,
Szívvel szerett jó testvéreitől.
Szólom, de nem tud, látom az arcáról,
An teltit elmondani, amit elbájo gondol.

Először is Atyám szóm hozzá fordítom,
Bűnszik bűnszöden sokogva imádom,
Ecsze repál utinád lelkeimnek sábjára,
Az angyalok közé, a magas mennyországba,
Nem lehetek mellőlttem a szép világban,
Hogy a gyűt arányonk boldog váromnak,
A jó Isten elő térdelej le éretten,
Imádkozzil, Vettől ezt kérem.

Deanyim, amikor Tehozzid beszélek,
A szöveben akkor nagy földalant érzek.
Teneked köszönöm, hogy a földön élek,
A nagy felnevelitől bílt azek kéked,
Mozgásnak ajkaim belső föl istől,
De még jobban remeg szívem a sz retettől.
Jónk árt az egyért kenyér, az Teneked,
Vártad ne irányomni mindig szeretettel,
Hogy szerető anyim szűtín is nekem,
A jó Isten elő térdelej le éretten.

Prága jó világom, Tehozzid is szölok,
Hogy a földalant utjára imálok,
Teneked is köszönöm a sok jó szót,
A nagy szeretetet, a sok földalant,
Bírel kikörömtől elhalasztól érem,
A sok jó szót nekik köszönöm mostan.

Áldjon meg az Isten edes jó testvéreim,
Kikkel együtt telt el vidám gyermekérem,
Kikkel ne szöltöttem minden vig örömem,
Jó földalantokat imáron kérem.
Ecsze szívünk mindig nagyra szeretésűtek,
Mindent a kevékre szivesen te yetek,
Töltötök e körésem az én bűnszöden,
Áldjon meg az Isten, szívem kíváram.

Bajazon rajtírnak, azaz virágok, lilyok,
Bűnszöden kuzban bűnszödek a bűlok,
A jó a teremt", ki gondol azek szöket,
Tallitotok meg" Ti is imar a párotokát,
Hogy az megtörténjek, az is csoderek,
Szeretett lilylírök Isten veletok.

Hozza az én utam, szölyre imálok,
Azt az én Istenem Tehozzid fordulok,
Bűnszik meg illandó elkövetett vétkem,
Add, hogy boldog legyen az én párom életem.

*Skrianyar Miklos
Gódrakereszterv,
Cady. 1. 10*

Keinwad

Szívből szeretett édes jó szüleim,
Kedves rokonaim, kedves ismerőseim,
Kisérjétek Ti is az Isten házába,
A minden hatalmak szent templomába,
Kérjétek az Istent érten imádkozva,
Eg áldást adja a szent háromságunkra,
Induljunk el tehát a szentháromság nevében,
E nehéz úton vezéreljen Isten.

Mikor a vőlegényért megyünk.

Tisztelt gyülekezet!

Isten szent nevében induljunk el innen,
Csendes békecsöngésben a menyasszonyunknak
Keressük fel pártját az ő vőlegényét,
Ez a boldogságát,
Szerezzünk ma neki kedvet, boldogságot,
Hozzuk a kedlőre, azt akit ő választott,
Istentől megkérjük legyen szerencséje,
Hozzuk a szent frigynek egész életébe.

Vőlegényes házál.

Ma hajnalban, alig, hogy felviradt a reggel,
Össze gyülekeztünk szép, számos sereggel.
Jöttünk aztán tisztos hajlékukhoz vegre,
A vőlegényünknek nagy tiszteletére,
A vőlegény szüleihez van egy kínkeresetünk,
Ott kiint virekezik szép sereget vendégünk,
Legyünk szívesek őket befogadni,
Ei sem fogunk érte adósak maradni.

Vőlegény kikérés.

Kedves seregeim!
En csak azt esodálem, hogy azért jöttünk, azt sehol sem látom,
Odabent maradt tin, én majd ki instráim,
Hogy kárba ne vesszen a sok fáradságon,
Megkérjük szépen az édesanyját,
Hogy készítse el utra az édes fiát,
Istentől megkérjük, legyen szerencséje,
Hozzuk a szent frigynek egész életében.

Vőlegény beküszentő.

Jómagot kívánok a házi asszonyoknak,
Es az itt egybejött egész házasoknak,
Orulok, hogy itt ismét megjelenhettem,
Es a megbízott munkámban sikerrel működtem,
Ert imó egy új tisztos vendéggel szolgállok,
Kit az egész család kegyébe ajánlok,
Fogadják szívesen e tisztelt családtagot,
Es ezután mint gyermeküket szeressék őt nagyon.

Szívből szeretett édes jó szüleim,
Kedves rokonaim, kedves ismerőseim,
Kisérjétek Ti is az Isten házába,
A minden hatalmak szent templomába,
Kérjétek az Istent érten imádkozva,
Ez állást adja a szent háromságomra,
Induljunk el tehát a szentháromság nevében,
A nehéz úton vezéreljen Isten.

Hikor a vőlegényvért nevelünk.

Tisztelt gyülekezet!

Isten szent nevében induljunk el innen,
Csendes békességben a menyasszonyunknak
Keressük fel pártját az 5 vőlegényét,
Száve boldogságot,
Szerezzünk na neki kedvet, boldogságot,
Hozzuk a kedvére, azt akit 5 választott,
Istentől megkérjük legyen szerencséje,
Hozzuk a szent frigynek egész életébe.

Vőlegényes házál.

Ma hajnalban, alig, hogy felviradt a reggel,
Csak vőlegényünk szóp, számos sereggel,
Jöttünk az istin tisztos hájlokhoz vegre,
A vőlegényünknek nagy tiszteletére,
A vőlegény szüleivel van egy kis keressük,
Ott mint vőlegények szóp serege vendégünk,
Legyenek szivesek őket befogadni,
Ki sem fogunk érte adókat maradni.

Vőlegény kikérés.

Kedves seregeim!
En csak azt csodálok, hogy miért jöttünk, azt sehol sem látom,
Odabent maradt tén, én majd ki instríom,
Hogy kárba ne vesszen a sok fáradságon,
Megkérjük szópen az kedvesanyját,
Hogy hozza el utra az édes fiát,
Istentől megkérjük, legyen szerencséje,
Hozzuk a szent frigynek egész életében.

Vőlegény beküszentő.

Jónapot kívánok a házi asszonyoknak,
Es az itt egybejött egész vőlegényeknek,
Orálók, hogy itt ismét megjelenhettem,
Es a megbízott munkámban sikerrel működtem,
Ezt ismét egy új tisztos vendéggel szolgálók,
Kit az egész család kegyébe ajánlok,
Fogadják szívesen e tisztelt családtagot,
Es ezután mint gyermeküket szeressék őt nagyon.

Lakodalom:

Beke Istvánné, 1896.

Dóleszlávvul énekel /horvát/, a puderalás szövege. Akkor szokták mondani, amikor lakodalom volt, és akarták a menyasszonyt kísérni a vőlegényő házához.

Röviden magyarul:

Ha több ideigvan a szülei házánál, akkor bocsújje meg az öreg szü-
lőket, meg a vőlegénynek a testvéreit.

Hivogató /horvátul/

Valamikor, amikor az édesanyám menyecske volt, a lakodalomba menyasszonytáncnál bekötötték a menyecske fejét, és az új menyecske mindenkit megmosdatott. Ment vele a vőfély, és egy szép himzett kendővel megtörölte mindenkit. Pereze pénzért, a vőlegény vitte a tányért, és abba rákták az ajándékot. Mindenki i- parkodott, hogy ne maradjon a mosdatásból, mert az nagy szé- gyen volt.

A nyoszolólányokon kezdte a mosdatást, majd a rokonok, ismerősök következtek. A vőfély kezében volt egy csöcsöskorsó, abból öntötte a vizet, és a menyasszony mosdatta őket.